

DEFENSIE

Gisteren, vandaag, morgen altijd Para-Commando A.N.P.C.V. Regionale Leuven

Zalig Kerstfeest

en een

Gelukkig Nieuwjaar

Every man an emperor

Monty

www.paracommando-vriendenkring-leuven.be

Inhoud

1.	Het bestuur.	3
2.	Woord van	4
2.1.	De voorzitter. Sommaire	4
2.2.	De secretaris.	4
2.3.	De penningmeester.	4
2.4.	De redactie.	4
3.	Wat voorbij is.	5
3.1.	Onze schietsectie	5
3.2.	Maandelijkse vergaderingen.	5
3.3.	3 September Jaarlijkse Algemene Vergadering A.B.S.A.S.V.	5
3.4.	3 September Herdenking Verwoesting in WOI en bevrijding van Leuven in WOII	7
3.5.	5 September SAS-SOE SFGp 'Plaine Sapins'.	9
3.6.	10 September Memorial 'Me and My Pal'	10
3.7.	11 September SA Limbosch-Melsens te Peer & Meeuwen.	12
3.8.	Uitreiking eretekens K.M.V.D.E.M.Z.	14
3.9.	1 Oktober Feest van St. Michaël te Brussel.	16
3.10.	8 Oktober Inhuldiging Plaquette te Bande.	18
3.11.	9 Oktober MOSSELFESTIJN.	20
3.12.	10 Oktober Plechtigheid NKB Leuven	21
3.12.	Begravenis van Willy Van Loo	23
3.14.	29 Oktober Herdenking DETMOLD.	25
3.15.	6 November Korpsmaaltijd Regionale Leuven.	27
3.16.	11 November Wapenstilstand.	30
3.17.	15 November Feest van de Koning.	30
3.18.	20 November RED & BLACK DRAGON MARCH.	31
3.19.	21 November Herdenking Kpl Lucien Welvaert.	31
4.	Toekomstige activiteiten in 2022.	31
4.1.	Door onze regionale Leuven.	31
4.1.1.	Maandelijks schieten.	31
4.1.2.	28 januari Jaarlijkse Algemene Vergadering Regionale Leuven.	31
4.1.3.	28 januari Nieuwjaarsreceptie.	31
4.1.4.	12 Maart Herdenking Charles Mathijs	31
4.1.5.	8 Mei Bevrijdingsdag.	31
4.1.6.	18 juni Jaarlijkse B.B.Q. <u>Noteren in uw agenda</u>	31
4.1.7.	19 november Red & Black Dragon March. <u>Noteren in uw agenda</u>	31
4.2.	Door andere regionalen waar wij aan deel nemen.	
4.2.1.	Regionale Antwerpen	34
4.2.2.	Regionale Brabant	34
4.2.3.	Regionale Menen	34
5.	Nieuws bij onze buitenlandse vrienden.	32
5.1.	België verlaat de U.E.P. Union Européenne des Parachutistes	32
5.2.	Parachute Regimental Association POMPEY Branch (UK).	34
5.2.	Union Nationale des Parachutistes Section 591 Lille	34
6.	Voor U gelezen.	
6.1.	Waarom USA-oorlogen verliest.	35
6.2.	Edeline GRAY	38
6.3.	DEFENCE.	
6.3.1.	CHOD bezoekt getroffen gebied	40
6.3.2.	Voor de vierde keer op rij Voor de vierde keer op rij.	40
6.3.3.	Bevelsoverdracht bij het 3 ^{de} Bn Parachutisten.	42
6.3.4.	Bevelsoverdracht bij het EURO Corps	43
6.3.5.	Herdenking Operatie 'NOAH'	43
6.3.6.	Bevelsoverdracht bij S.O.R.	44
6.3.7.	Bevelsoverdracht bij het Medisch Component	45
6.3.8.	Bevelsoverdracht in het TrgC Commando te M.L.D.	45
6.3.9.	Bevelsoverdracht bij de S.F.Gp te Heverlee.	45
6.4.	Eens Para altijd Para	48
6.5.	De waarde van een Paracommando	49
6.6.	Operatie "BLEU BEAM"	52
7.	BOETIEK	55
8.	SAS VETERAN NEWS	56

1. Het bestuur.

Erevoorzitter & redactie:

Chris. Vandeput
Bergenstraat, 58
3020 – Herent
GSM: 0476676285

e-mail: vandeputchris@gmail.com

Voorzitter & PR

Robert Roger
Biezebeemden, 6
3272 - Scherpenheuvel
GSM: 0475582532

e-mail: esr@skynet.be

Secretaris & 2de Vaandeldrager & Soc. Boetiek

Jos AERTS
Gijzelaarsstraat, 32
3000 – LEUVEN
GSM: 0498838043

e-mail: jozef.aerts1@pandora.be

Penningmeester:

Dominique DE GEEST (Domp)
Franz Schollaertstraat, 2
3010 _ KESSEL-LO (Leuven)
GSM: 0499315652

e-mail: dompimarleen@hotmail.com

Logistiek:

Johan Van Herzele
A. Wouterstraat, 33
3012 - Wilsela
GSM: 0476/739823

e-mail: johanvanherzele@hotmail.com

Schoot verantwoordelijke & POC S2:

Johnny Willems
Vijfbunderstraat, 6
3001 – Leuven
GSM: 0476/483281

email: willejohn@hotmail.com

Marssectie:

Herman Bruers
Wittevrouwestraat, 74
3020 – Herent
GSM: 0493/198435

e-mail: bruersherman@gmail.com

Webmaster

Inge Peeters

e-mail: anpcvleuven@gmail.com

Vaandeldrager 1:

Filip Thiebaut.
Eversestraat, 128
1932 – Zaventem
GSM: 0474723233

e-mail: filip.thiebaut@hotmail.com

2. Woord van de:

2.1. Voorzitter;

Een jaar is voorbij, op weg naar een nieuw jaar vol hoop en perspectieven. Voor ons allen is dit weer een moeilijk jaar geweest, laten we de moed niet verliezen want we hebben elkaar nodig het hele jaar door. Een terugblik op het jaar dat zo snel voorbij ging. Alles wat we konden doen of niet konden doen was afhankelijk van de pandemie. Maar wat ik wel weet is dat zonder de volledige inzet van het hele team niets mogelijk zou zijn geweest, maar ook u, leden en sympathisanten van de Leuvense Para Vereniging, zonder u zou niets mogelijk geweest zijn. Daarom wil ik iedereen bedanken, voor jullie inzet, jullie aanwezigheid, en jullie vriendschap

Op 28 januari 2022 zal onze algemene vergadering plaatsvinden, het zal mij een waar genoegen jullie en uw partner te mogen verwelkomen in "Pakenhof" en 't Kelderke'. Na onze vergadering zal er een receptie zijn voor iedereen.

Blijf gezond en bescherm je familie want de vijand is altijd aanwezig

Ik wens jullie prachtige en gelukkige feestdagen.

Hou het veilig. Keep safe. Who Dares Win, United We Conquer, Never Surrender

Roger Robert (Rob) - Voorzitter ANPCV Leuven

2.2. Secretaris.

Beste vrienden het jaar loopt op zijn eind, een jaar dat door covid 19 met vallen en opstaan is geweest. Wij hebben gelukkig onze BBQ, mosselstijf en korpsmaaltijd kunnen organiseren maar onze mars is niet kunnen doorgaan. Wij hopen dat het jaar 22 beter zal zijn en wij terug alle activiteiten kunnen laten doorgaan en mekaar aldaar te ontmoeten. Ik doe nogmaals een oproep om degene die een Email of telefoon hebben om deze aan mij te laten weten zodat wij bij bijzondere gebeurtenissen zoveel mogelijk mensen kunnen bereiken.

Wij hopen mekaar te kunnen ontmoeten op onze algemene vergadering van 28/01/22 als iemand een voorstel heeft voor een activiteit laat het ons gerust weten zodat wij het kunnen voorleggen aan de algemene vergadering. Ik wens iedereen een zalige kerst en een voorspoedig jaar 2022.

Paracommando groeten

Jos

2.3. Penningmeester.

Beste leden en familie, We zijn maar een paar weken verwijderd van al weer een nieuw kalenderjaar. Het jaar 2021 was weer een jaar met veel golven en dalen. Desondanks hebben we er toch nog het beste van gemaakt. Onze BBQ en Mosselstijf, dat een succes aan opkomst was, zijn kunnen doorgaan, met dank aan alle medewerkers. Daardoor hebben we toch nog onze kas kunnen spijzen. Veel dank ook aan onze SPONSERS, iedere bijdrage is altijd welkom. Het is dan ook weer tijd om jullie LIDGELD VOOR 2022 te vernieuwen.

Lidgelden 2022: Para Commando s oudgediende en beroeps :20 €; Cadetten: 7,50 € ;Sympathisanten: 30 €

De lidgelden kunnen gestort worden op rekening: BE28 0010 8937 9920 van Para-Commando

Vriendenkring Leuven, Gijzelaarsstraat 32, 3000 LEUVEN

Ik wens alle leden en hun familie een gezond en vooral veilig 2022

Penningmeester

Dompi

2.4. Redactie.

U zult het wel merken, meer foto's en meer blz. Ik kan er ook niet aan doen. Maar de laatste 3 maanden waren wel uitzonderlijk druk. Maar een foto zegt soms meer dan een tekst. Dit groot aantal blz. is dan ook, hoop ik, éénmalig. Veel kijk en leesgenot

Een nadenkertje: Is fietsen wel gezond

Een fietser is een ramp voor de economie: hij koopt geen auto en neemt geen autolening, hij heeft geen autoverzekering, hij koopt geen brandstof, hij maakt geen gebruik van de diensten van reparatiebedrijven en autowasstraten, hij betaalt geen parkeergeld, hij wordt niet zwaarlijvig. Gezonde mensen zijn evenmin nodig voor de economie. Zij gebruiken geen drugs. Zij gaan niet naar privé-artsen. Zij verhogen het BNP van het land niet. Integendeel, elke nieuwe McDonald's-vestiging scheidt 30 banen: 10 tandartsen, 10 cardiologen en 10 gewichtsverliesdeskundigen.

Chris VANDEPUT

Redacteur en erevoorzitter

3. Wat voorbij is.

3.1. Maandelijks vergadering.

Eindelijk konden wij onze maandelijks vergaderingen terug doorgaan het Kwartier 'Cdt De Hemtinne.

Op de agenda.

Debriefing van de activiteiten van vorige maanden en briefing van de activiteiten die komen. In kort: Onze BBQ was een groot succes. Niet minder dan 184 namen eraan deel.

Van Divisie CIS & Infra werden volgende datums

goedgekeurd voor onze maandelijks vergaderingen:

Voor 2021: 30/09/2021-28/10/2021-25/11/2021-30/12/2021;

Voor 2022: 27/01/2022-24/02/2022-31/03/2022-28/04/2022-

26/05/2022-30/06/2022-25/08/2022-8/09/2022-27/10/2022-

24/11/2022 en 29/12/2022.

3.2. Maandelijks schietbeurten.

Eindelijk kunnen wij de normale schietbeurten op de eerste maandag van de maand hernemen. Corona regels zijn echter nog steeds van toepassing (mondmasker op schietstand en verplaatsingen).

6 september

4 oktober

8 november

6 december

De dagen boven vermeld werden onder voorbehoud voorzien voor sectie van onze vriendenkring, in de schietstand van de "Grizzly's" gelegen Burdasteenweg 9 te 1830 te Machelen.

Deze hebben plaats van 19.00 tot 22.00 uur.

Voor verdere inlichtingen raadpleeg de site van GRIZZLY's Range officer - Johnny Willems

Niet alleen gaan wij de eerste maandag van de maand schieten, maar vooraleer onze schiet resultaten te bespreken in de gezellige bar, moet er eerst opgekuist worden. Voor sommigen een bijverdienste door de hulzen, liefst koperen, om te rapen, om later te herladen of gewoon om bij de ijzermarchand te verkopen als koper. Men wordt er niet rijk van, maar opgeruimd staat netjes.

3.3. 3 September Jaarlijkse Algemene Vergadering van de A.B.S.A.S.V.

A.B.S.A.S.V. staat voor Amicale Belgian S.A.S. Vriendenkring.

De jaarlijkse Algemene Vergadering werd gehouden in het Kasteel van Beloeil.

Wij werden ontvangen door Zijne Hoogheid Prins Michel de Ligne. Oud Paracommando en helikopterpiloot bij het Belgisch leger. Deze verwelkoming gebeurde in alle eenvoud, zonder veel protocol.

Na de koffie begon om 10.00 uur stipt de Algemene vergadering met de bespreking van algemene en statutaire punten. De voorzitter Kolonel Tom Bilot was verontschuldigd (Afghanistan). Doc Kol (res) Van Neste nam het woord. Hij zet uiteen dat de vergadering volgende punten op haar agenda heeft. Financiële werking, goedkeuring en kwijting van de bestuurders. De heer Raymond Holvoet neemt ontslag als penningmeester en wordt opgevolgd door de heer Bert Otte. Raymond wordt Vice Voorzitter. Alvorens de vergadering te sluiten ging men over tot de overhandiging van de oorkonde ERELID van

ABSASV aan Zijne Hoogheid Prins Michel de Ligne. Na de vergadering, was er een academische Zitting met de medewerking van Zijne Hoogheid Prins Michel de Ligne met een historische terugblik op het verleden van de familie de Ligne en het verhaal van het kasteel gedurende de WW II. Dit gebeurde met een rondleiding door de verschillende zalen.

Wij vernamen enkele zeer merkwaardig elementen uit zijn rondleiding.

Dat bijvoorbeeld, Leopold I niet onze eerste koning zou geweest zijn maar een zekere, door Frankrijk naar voor geschoven, Louis Charles Philippe, Duc de Nemours, geboren in Parijs op 25 oktober 1814, En gekroond door Frankrijk als “Élu Roi des Belges le 3 février 1830”; dat was natuurlijk zonder England en Duitsland gerekend. Resultaat Leopold van Saksen Coburg werd onze eerste Koning

Dat op zeker ogenblik de Duitse Wehrmacht het kasteel omsingelden samen met een detachement SS'ers. Een woordwisseling ontstaan is tussen de twee bevelhebbers en als resultaat dat beide eenheden afdropen. Wat er gezegd werd weet men tot heden niet.

Gedurende de oorlog was het kasteel ook een toevluchtoord voor weeskinderen. Daardoor werden ze door de bezetter met rust gelaten en konden ze andere gecamoufleerde activiteiten ontwikkelen. Einde van de rondleiding.

Daarna receptie met middagmaal.

Voor verdere informatie i.v.m. Amicale Belgian Special Air Service Vriendenkring vzw.
Srt: Marc Vindevogel absasvhq@gmail.com

ZUIVEL EN DRANKEN
Marc CHRISTENS

Levering aan huis

Verhuur van feestmateriaal
(tafels, stoelen, frigo's - tapinstallaties,...)

NIEUW: frigo-aanhangwagen

Bevekomsestraat 5 - 3360 Bierbeek
Tel. 016 46 17 79 - Gsm 0494 58 58 32
marc.christens@hotmail.com

Drankenshopping
Christens - Verrijck - 016 73 39 91

3.4. September Herdenking verwoesting van Leuven in 1914 en bevrijding van Leuven in 1944.

Toespraak door Ere Adj. Robert Uyttebroek, voorzitter van EVVVLO en lid van onze regionale. *Mijnheer de Ere Burgemeester.*

Your Excellency Diana Reaich, the Ambassador of New Zealand

Your Excellency Tokozile Xasa, the Ambassador of Soud Africa

Dames en heren vertegenwoordigers van de Ambassades van:

Frankrijk, Groot-Brittannië, Nederland, Rusland en van de Verenigde Staten van Amerika,

Dames en Heren Parlementsleden.

Dames en Heren leden van het Schepencollege, van de Gemeenteraad en het O.C.M.W.

Representatives of our Allied Powers and of our Friendly Nations.

Kolonel Danny Vandenberg, Provinciecommandant van de provincie Vlaams-Brabant

Voorzitters en leden der Vaderlandslievende verenigingen en alle vaandeldragers.

Dames en Heren in al uw titels en hoedanigheden.

Goede vrienden.

- Opnieuw zijn wij hier samengekomen om hulde te brengen aan al de gevallen en gestorven Oudstrijders en oorlogsslachtoffers die hier op deze dodenakker begraven liggen en nu; zoals dat heet "DE EEUWIGE RUST EN VREDE" kennen.

- Ik houd er eerst en vooral aan, het Leuvens stadsbestuur te danken dat zij deze crypte hebben opengesteld om aldus de oorlogsslachtoffers van 1914 met nog meer luister te herdenken.

- Het onderhoud van het ere park voor de overleden politieke gevangenen van WO II wordt uitgevoerd door de stadsdiensten. Bedankt.

- Dank aan de Concertband van Leuven voor het

opluisteren van deze herdenking.

- In onze moderne maatschappij waarin alles mogelijk en alles normaal wordt geacht, waarin men alleen maar van rechten spreekt, maar nooit van plichten, wordt maar al te dikwijls vergeten dat het dankzij het offer en het plichtsbefef, gebracht door diegenen die wij hier vandaag herdenken. Het voorrecht kennen van in een vrije democratie te mogen leven en dat wij hier in Europa van een lange vredesperiode hebben kunnen en nog steeds mogen genieten.

- Helaas wordt deze duur betaalde vrede en vrijheden soms schromelijk misbruikt.

- Wij mogen zeker nooit vergeten dat "VREDE" gekoesterd moet worden en vooral dat wij onze principes van vrijheid en van plicht aan onze jeugd moeten doorgeven, want wij mogen niet uit het oog verliezen

dat verschillende vormen van extremisme en onverdraagzaamheid overal, ook in onze contreien aan de orde zijn. - Ook moeten wij ons realiseren dat het juist de uitingen van extremisme en onverdraagzaamheid zijn geweest die aanleiding

hebben gegeven tot de rampzalige Tweede Wereldoorlog, waarvan diegenen die hier rusten de stille getuigen zijn. - 8 mei 2021 was de dag van de vrijheid. Veel Corona beperkingen vielen weg. Veel medeburgers waren gelukkig.

Maar velen bleven het antwoord schuldig als ik vroeg wat er op 8 mei 1945 gebeurde. Wij moeten ervoor zorgen dat we de herinnering aan de gruwelijke oorlogsjaren levendig houden.

- Het is en blijft een harde noodzaak dat wij ons moeten blijven verzetten tegen de onverschilligheid van de grote massa, want deze onverschilligheid wordt meer en meer onze grootste vijand.

- Om al deze redenen, Dames en Heren, Beste Vrienden, is het nodig dat wij, telkens opnieuw, hulde brengen aan allen die hun leven en hun gezondheid veil hadden - opdat wij vrij zouden kunnen zijn.

- Ook aan onze geallieerde Strijdmakers en aan onze bevrijders die hier, her en der, op deze begraafplaats rusten, wil ik hulde brengen.

- Wij moeten ervoor zorgen dat de jeugd aan deze tijden herinnerd wordt.

- We will remember all those young members of the allied forces who died for our cause and whose

bodies are resting here in this sacred place. All those young lads, who gave their lives in the skies and on the ground of a country which, in many cases, they didn't even know existed. Be assured we shall keep on remembering them!

- En ik sluit af met de woorden die Koning Filip van België uitsprak ter gelegenheid van de Breendonk Bedevaart in 2019:

- "Om onze verantwoordelijkheid voor de toekomst te kunnen opnemen moeten we die

herinnering voor altijd levend houden, zeker nu we langzaam afscheid nemen van de generatie die de Tweede Wereldoorlog heeft meegemaakt. Want de toekomst bouw je op de zin die je geeft aan het verleden".

Ik dank u voor uw aandacht.

I conclude with the words of King Filip from Belgium spoken in Breendonk in 2019

In order to take responsibility for the future, we must keep this memory alive forever, especially now that we are slowly saying goodbye to the generation that experienced World War II. Because the future is built on the meaning you give to the past'.

Thank you for your attention.

3.5. 5 September SAS-SOE-SF Gp te 'Plaine Sapin'

LtKol SBH BECHET co SOR, LtKol SBH DENOLF

De Standard van het SF Gp

Voraan, Fred Van Haezendock, Raymond Holvoet Tweede rij Roos, Magda, Lieve en Magda, Laatste rij Fons en Jacques

Toespraak door LtKol SBH BECHET. Aan zijn linkerzijde de 3 peters van deze lichte Kol SBH o.r. Leon DeWulf, Rik Lattet en Gaston Pierard.

e

De jaarlijkse herdenking op 'Plaine Sapins' herinnert ons de droppings van SOE – SAS en materiaal als steun aan het geheim leger van de streek van Leuze en omgeving.

Ter die gelegenheid worden ook de brevetten aan de kandidaat operatoren uitgedeeld. Dit is niet het einde van hun opleiding. Het zware werk, opleiding in verscheidene specialiteiten, moet nog beginnen en zal nog maanden duren vooraleer zij 100% inzetbaar zijn. Wij wensen hun veel succes toe.

De nieuwe operatoren van de SF Gp

Roger Robert Vz Reg Leuven

R. Robert Vz Reg Leuven, R. Holvoet, Fred Van Haesendonck, Kol BEM De Nolf en Georg Janssen Vz Reg Brabant

Eredienst door de Padre

3.6. 10 September Memorial Me and My Pal.

Roger ROBERT voorzitter van Reg. Leuven, Georges LOOS en Fred WAUTERS voorzitter Reg. Antwerpen

De heer Burgemeester Maingain

Toespraken door Nationaal voorzitter Bdg Generaal or Pasqual Laurens

oud co van de SAS-eenheid Ere LtKol or E. GENOT

LtKol or Emile Genot, Kol or W. Mertens, Kol or Destree, Generaal or Peeters, BgdGen or P. Laureys; Kol Bilot co SAS, Burgemeester Maingain Vertegenwoordiger van de Koning, Hoofdaalmoezenier Johan Van Den Eeckhout, LtCol BEM. Van der Vorst, Cdt 2de Bn Commando.

Eddy Lemmens, Johan Van Herzele, Edward Peeters, X, Frans Van Beneden en Eddy Laurens, Eddy

Eddy Lemmens, Johan Van Herzele, Edward Peeters, X, Frans Van Beneden en Eddy Laurens, Eddy

Willy Veltmans, Johan Van Herzele, Walter DeBlouts, Frans Van Beneden

Roger Robert Voorzitter van de Regionale Leuven

Glazenmaker Blanden - Glashandel Elaerts BVBA

Naamse steenweg 63
3052 Blanden

0495 695891 Guy Guido.elaerts@skynet.be

0488 407367 Robby Robby.elaerts@skynet.be

3.7. 11 September SAS LIMBOSCH-MESENS te Peer en Meeuwen.

Peer en Meeuwen, twee steden die niet meer weg te denken zijn uit het geheugen van iedere Paracommando. Luitenant Limbosch en Sergeant Melssens hebben hier hun leven gegeven voor onze vrijheid.

Burgemeester Marco GOOSENS

1KplChef E. Klis, AdjMaj R. De Vlieger, Kol SBH Tom Bilot en Gen or Peeters

Plaats waar Sgt Melsens sneuvelde

1KplChef E. Klis, LtKol SBH R. Bechet AdjMaj R. De Vlieger.

Toespraak door Kol or André WOLFS

*Geachte Heer Burgermeester,
Generaal, Kolonels, Dames en Heren
in uw respectieve functies en graden.
Vrienden, SAS, SE, Para-
commando's.*

Graf van Lt. Limbosch

77 jaar geleden werden in de nacht van 05/06 september, Belgische Parachutisten, onder leiding van Luitenant Freddy Limbosch, "blind" gedropt achter de vijandelijke lijnen in de streek tussen Peer en Meeuwen. De operatie "Caliban" was begonnen.

Het is niet de bedoeling om dit kort woordje de volledige operatie uiteen te zetten, maar wel te beschrijven het doel van deze operatie, zijnde inlichtingen inwinnen over de opstelling en verplaatsingen van de Duitse troepen en, zo mogelijk, prikacties uit te voeren. Op 8 september tijdens de uitvoering van deze opdracht en om de Britse aankomende troepen op de hoogte te stellen van de juiste toestand, besluit Luitenant Limbosch deze inlichtingen persoonlijk over te maken, onderweg stuit hij op een Duitse stelling, wordt onder vuur genomen en dodelijk geraakt.

In naam van zijn vader Jacques Daemen, legt zijn zoon Mark een krans neer.

Vandaag 11 september is het precies 77 jaar geleden dat Lt. Freddy Limbosch hier op deze plaats werd begraven in de aanwezigheid van zijn manschappen en vertegenwoordigers van het Geheim leger en de burgerbevolking. We kunnen ons terecht de vraag stellen: "Wie was Lt. Freddy Limbosch? Niemand beter dan zijn chef, Kolonel Blondeel, commandant van het Belgisch SAS Regiment, kan dit zeggen. Laat lij dan ook toe de woorden die

kolonel Blondeel uitsprak tijdens de inhuldiging van de herdenkingsplaat Lt. Limbosch aan de ingang van de citadel in Diest in 1957 te citeren: "Aan deze onder ons die Luitenant Limbosch niet in persoon gekend hebben zou het mis zijn, en zijn verdiensten onwaardig, hem voor te stellen als een loutere held, door de natuur buitengewoon begaafd, die zonder moeite alle hindernissen van de hand wuifde. Wat de hoge inspirerende waarde uitmaakt van Limbosch voorbeeld, en wat ons hernieuwde moed hoeft te geven in ons eigen krachten, is nu juist het feit dat hij een man was zoals de anderen, en dat het in dit mengsel van sterkte en zwakheid – waaruit ieder van ons gemaakt is 'dat deze materie heeft weten te vinden -om ten koste van een harde waarheid – voor te komen als de man, ja de leider wiens daden wij ons met fierheid en aandoening herinneren "Einde citaat. Lt. Limbosch was realist en plichtsbewust, hij werd door zijn manschappen enorm gerespecteerd;

Tijdens de operatie 'Caliban' zou op 10 september ook Sgt. Melsens sneuvelen in Meeuwen (Oudsbergen). Beiden hebben de hoogste prijs betaald opdat wij vrij zouden kunnen leven. Zij wisten waarom ze dit deden, ze konden niet achterblijven, toen ons land en de bevolking werd onderdrukt door een meedogenloos naziregime. Wij vergeten te gemakkelijk dat wij dankbaar moeten zijn. Maar dank je zeggen aan onze gesneuvelden is onvoldoende, de herinnering is veel meer waard dan een bedanking. Daarom jaarlijkse herdenkingen hier en straks bij de grafsteen van Sgt. Melsens in Meeuwen. Herdenkingen zijn geen folklore of nostalgie, maar herinneringen aan beproevingen die het volk doorstond in mensonterende omstandigheden. De herinneringen levendig houden is onze plicht.

Plaats waar Lt. Limbosch sneuvelde

Uitreiking eretekens K.M.V.D.E.M.Z.

Zowel binnen- als buitenlandse leden van onze kring maken deel uit van deze vereniging. De vereniging heeft als hoofddoel, personen die een daad van moed en zelfopoffering verwezenlijk hebben, te eren met een ereteken. Een andere steun, is het verlenen van een financiële steun aan minder bedeelden.

Dit jaar werden drie brandweerlieden geëerd, Chris Medo en Benni Smulders omgekomen tijdens een zware brand. Ze mochten postuum het Ereteken van Moed en Zelfopoffering en Menslievendheid ontvangen. Arno Barzan zwaar verbrand tijdens diezelfde interventie kreeg eveneens het Ereteken van Moed en Zelfopoffering en Menslievendheid. Hun echtgenotes ontvingen elk een cheque als steun.

Ook werden Johnny Willems (Commandeur), Camille Reynaert (Ridder), Johan Vanherzele (Gekroond België zilver) en Chris Vandeput (Groot Kruis) geëerd.

Johnny Willems Commandeur in de Orde v/h Belgisch Kruis

Camille Reynaert in de Orde v/h Belgisch Kruis

Johan Van Herzele Zilver in de Orde van Gekroond België

Lieve, Jos Jacqueline, Henri en Camille

Henri, Jos en Camille

Algemeen zicht

Daarna Ontving het hele brandweerkorps van Heusden-Zolder de medaille van “Commandeur in de Orde van het Belgisch Kruis” voor hun niet aflatende inzet voor onze gemeenschap.

De Nationale voorzitter Rudy Maes en Groot Kanselier Gilbert Gerard werden omringd door het Brandweerkorps van Heusden-Zolder. Rechts dhr. Tonny Leten Voorzitter van Limburg

Beknopte geschiedenis van de vereniging.

Onder het beleid van Z.M. Koning Leopold I werd te Brussel op 3 december 1865 de Menslievende Vereniging der Draggers van Eretekens en Medailles voor daden van moed en zelfopoffering gesticht. Vanaf haar stichting verleende de vereniging eretekens en onderscheidingen voor daden van moed en zelfopoffering en slechts op 21 juli 1867 verleende de Staat officieel de eretekens onder de benaming “Burgerlijke Onderscheidingen”.

Op 7 september 1874 besliste Z.M. Koning Leopold II aan de vereniging een vaandel te schenken. De plechtigheid ging door op 25 september 1874 om 13 uur met een grootse stoet vanaf het Brussels Stadhuis met aan het hoofd de heer Burgemeester van Brussel en Erevoorzitter de heer J. ANSPACH, de voorzitter de heer V. VAN PARIJS en de heer J. DEVAUX.

De stoet samengesteld door een groot aantal leden, onder wie oud-vrijwilligers van 1830, en verschillende afgevaardigden van Maatschappijen van dragers van Medailles uit de Provincies.

Om 13.30 uur werd in het Koninklijk Paleis het vaandel door Z.M. Koning Leopold II persoonlijk aan de vereniging geschonken. (Art. uit het dagblad “Onafhankelijk België van 26/09/1874, en het Brussels Nieuws van 25 en 26/09/1874)

Bij Koninklijk Besluit van 2 juli 1893 werd het opschrift “Gift van de Koning” en “Koninklijke Vereniging” op het vaandel toegevoegd.

Dit eerste historische vaandel werd op zaterdag 7 december 1974 om 10 uur, onder Hoge Bescherming van Z.M. Koning Boudewijn I, officieel aan het Museum van de Dynastie geschonken.

Op 14 januari 1984 mocht de vereniging haar 100-jarig bestaan vieren in de hoedanigheid van Koninklijke Vereniging onder de Hoge Bescherming van Z.M. Koning Boudewijn I en het Erevoorzitterschap van de heer H. BROUHON, Burgemeester van de Stad Brussel.

Gedurende de tweede Wereldoorlog en daarna, toen er bijna niets te kopen viel, alle voeding gerantsoeneerd was, en op de zwarte markt niet te betalen voor bepaalde mensen, vooral ouderen en familie van voortvluchtigen die nergens hulp konden krijgen, besloot de vereniging van “Dragers van Medailles en Eretekens van België en van Menslievendheid” deze mensen volledige maaltijden te bezorgen. Voor zover

men weet had van behoeftige personen, en dit waren er honderden, wat in oorlogstijd en gezien de omstandigheden zeer veel was. Sinds 1963 is onze vereniging geplaatst onder de hoge Bescherming van Koning Boudewijn de 1ste en staat Zijn monogram in de hoek van ons vaandel geborduurd.

De vereniging heeft als doel: Menslievendheid en Vaderlandsliefde:

- De Vaderlandsliefde bevorderen met als instelling: “Trouw aan Koning en aan Vaderland”.
- Daden van Moed en Zelfopoffering belonen, met als leuze: “Redden of Vergaan”.

Elke inmenging in politieke, filosofische, godsdienstige of taalproblemen zijn verboden.

Sinds 21 juli 1867 hebben de eretekens van de K.M.V.D.E.M.B. door de regering erkenning als burgerlijke eretekens.

3.8. 1 Oktober Feest van St. Michaël.

Eindelijk hadden wij terug ons jaarlijks Sint Michael feest. Door de corona maatregelen konden onze Engelse en Franse vrienden niet aanwezig zijn. Ook geen Duitse delegatie omdat België uit de U.E.P. is getreden.

Erevoorzitter Chris Vandeput Reg Leuven

Vz Roger Robert Reg Leuven, Herman Breurs en Jos Aerts

Herman Breurs en Jos Aerts

Hoofdaalmoezenier Johan Van Den Eeckhout

Intrede van de Padre. Links Z.H. Prins Michel de Ligne

Nationaal voorzitter Bdg Gen or Pascale Laureys

Intrede van de vaandels

BdgGen or Pascal Laureys, GenMaj Vincent Descheemaeker, Kol SBH Frédéric Linotte Ir, Afgevaardigden van alle PC eenheden

Dh Folquet, dh de Neeff, LtKol or E. Genot, Kol or De Wulf, ZH Prins Michel de Ligne en Kol SBH or M. Leenaers

Optocht naar de Congres kolom

Bloemenhulde door BgdGen or Pascal Laureys en Generaal-majoor Vincent Descheemaeker

Bloemenhulde door de Reg Leuven met Dominique Degeest en Roger Robert Voorzitter

Regionale Leuven was van dienst

Aanwakkering van de vlam

Het tekenen van het Gouden boek

Tekenen van het Gouden boek door Generaalmaajoor Vincent Descheermaecker en Kol SBH Frederic Linotte ir bevelhebber van S.O.R.

Na het officiële gedeelte, werd de verplaatsing naar het restaurant gemaakt voor het buffet

Edward, Johan, RSM AdjMaj Frank Ponet, Eddy, Dominique en Willy

Eddy, Henri, Jacqueline, Korpskorporaal 1KplChef Celis, Roger en X

3.9. 8 Oktober Inhuldiging Plaquette SAS door ABSASV te Bande.

Het dorp Bande leed onder de Duitse terugtocht in 1944. Op kerstavond werden 34 jonge mannen uit de plaats en de naburige dorpen op laffe wijze vermoord in een vervallen huis langs de N4. Slechts één van hen, Léon Praille, wist te ontsnappen... Ter nagedachtenis aan hen is op de plaats van het bloedbad een gedenkteken opgericht. De "kelder", met zijn sobere presentatie van de foto van elk van de slachtoffers, nodigt uit tot een moment van meditatie. Het beeldhouwwerk is het werk van Victor Demanet.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog moet het dorp Bande bij de Duitsers een slechte reputatie hebben gehad wegens de geest van verzet die er heerste. Daar vonden verschillende oorlogsgebeurtenissen plaats, die onverbiddelijk leidden tot het bloedbad van 24 december 1944.

In juni 1944 braken er incidenten uit toen een collaborateur van de bezetter door patriotten werd gedood. In juli betaalde de toenmalige gemeentesecretaris bij wijze van represaille bijna met zijn leven voor deze executie, hoewel hij er niets mee te maken had. Maar hij wist te ontsnappen.

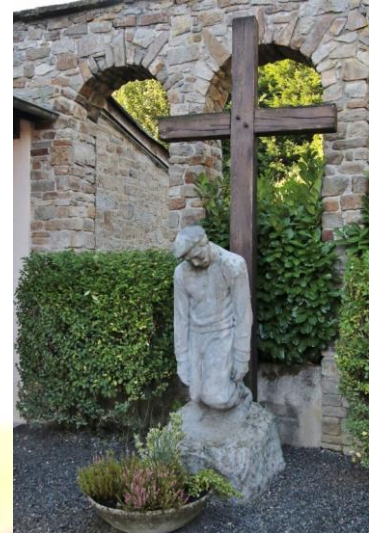
Op 6 juli 1944 werd de telefoonverbinding tussen Marche en Champlon gesaboteerd. De straf voor deze sabotagedaad was dat de Kreiskommandant van Bastogne dertig mensen verplichtte om 's nachts de linies te bewaken en de Feldgendarmarie van Marche te voorzien van vijf fietsen en twee radio's.

In september 1944, acht dagen voor de bevrijding, vestigde een groep van het Geheime Leger (of Witte Leger) zich in het Bois de Bande. Op 5 september vielen zij de Duitsers aan, schoten op een zijspan en doodden drie soldaten. De represailles voor deze moorden laten niet lang op zich wachten: op 6 september steken de Duitsers systematisch alle huizen aan weerszijden van de hoofdweg van Marche naar Bastogne in brand. Zij lieten de gezinnen evacueren en plaatsten vervolgens brandgranaten in elk huis: 35 huizen werden aldus verwoest. Bovendien hadden de inwoners van Bande de moed om enkele dagen voor hun eigenlijke bevrijding de Belgische vlag te hijsen.

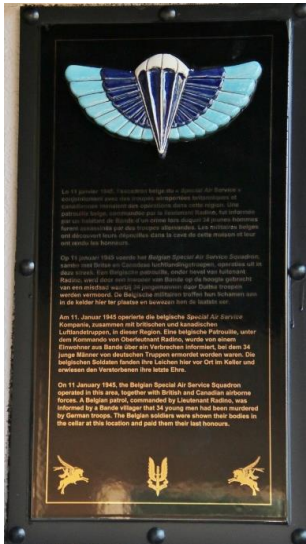
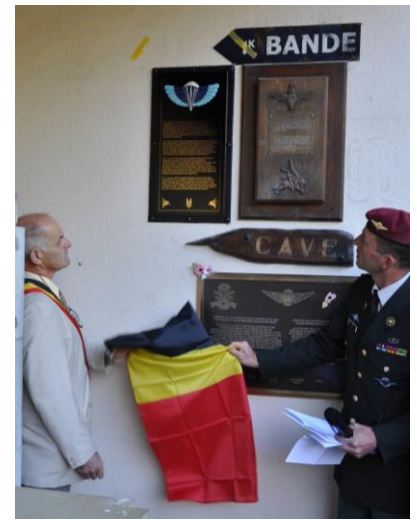
Na 8 september 1944 werd het Duitse leger teruggedrongen in Duitsland. Maar op 22 december bezetten soldaten en officieren van de Wehrmacht het gebied opnieuw (Offensief von Rundstedt). Soldaten van een speciale SS-eenheid slaan hun kamp op in of bij uitgebrande huizen. Op 24 december arresteerden de mannen van deze speciale SS-eenheid dorpingen en voerden lange verhoren uit. Ze hebben wat oudere mannen vrijgelaten. Na hun gezinnen te hebben doen geloven dat zij naar Duitsland zouden vertrekken, namen de leden van deze SS-eenheid 33 mannen, tussen 17 en 32 jaar oud, mee voor het huis van Bertrand en executeerden hen één voor één in de kelder. Alleen Léon Praille, 21 jaar, probeerde alles: hij sloeg een soldaat neer, vluchtte en ontsnapte aan het bloedbad. Hij wist niet dat zijn leven tot andere represailles zou leiden: de volgende dag werden twee jonge mannen uit het dorp Roy doodgeschoten. Dus 34 jonge mannen werden geëxecuteerd tijdens die dramatische dagen. Na hun gruwelijke misdaden hebben de moordenaars de lichamen van de slachtoffers onder drie lagen planken verborgen en de toegang tot dat deel van de weg verboden, zodat niemand in het dorp, behalve later Léon Praille die zou getuigen, iets vermoedde.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog moet het dorp Bande bij de Duitsers een

Vermoedelijk was het een detachement van de Gestapo, een afdeling van de S.D. (Sicherheitsdienst), waarschijnlijk door Himmler meegestuurd met de binnenvallende troepen van von Rundstedt, met als opdracht "het opsporen en executeren van leden van verzetsbewegingen".

De leden van deze "Speciale Compagnie van Himmler" waren niet allemaal Duitsers. Sommigen waren vreemden voor alle Weermachtsofficieren die in het dorp verbleven en getuigenissen spreken van een man uit Nice, een Breton, een Zwitser... Deze buitenlanders spraken Frans zonder accent, en sommigen verstonden zelfs geen Duits. Deze "Speciale Compagnie van Himmler" had de opdracht dertig dorpelingen in Bande te doden om de dood van drie Duitsers in september 1944 te wreken.

Op 11 januari verliet een patrouille parachutisten van het 1ste Canadese Parachutistenbataljon, vergezeld van Belgische SAS-parachutisten, Marche-en-Famenne, trok het dorp Bande binnen en ontdekte met afgrijzen de lichamen van 34 burgers die in het achterhoofd waren geschoten. De jongste was amper 17 jaar oud. Enkele dagen later besloot de commandant van het 9e Bataljon Parachutistenregiment van de 6e Airborne om de onfortuinlijke slachtoffers een fatsoenlijke begrafenis te geven en hen te eren.

In het hart van het dorp werd ook een monument opgericht, getiteld "Remember", gewijd aan de slachtoffers van beide wereldoorlogen.

Op 6 oktober 2021 werd een SAS-plakket aan het ere graf geplaatst. Deze plakket werd onthuld door de burgermeester van Bande en Kolonel SBH Tom Bilot

GRATIS OFFERTE

info@veltmans-renovatie.be

ALGEMENE RENOVATIEWERKEN BINNEN & BUITEN

GEVELWERKEN - SLIJPEN - ZANDSTRALEN
 VOEGEN - KALEIEN - DAKWERKEN
 PLAATSEN GYPROC & LAMINAAT
 GEÏSOLEERDE METALEN DAKEN & GEVELS
 TERRASSEN & OPRITTEN

0485 125 508 0474 761 975

info@veltmans-renovatie.be

3.10. 9 Oktober **MOSSEL FESTIJN.**

Van een succes gesproken, 257 deelnemers voor mosselen en 22 kandidaten voor ballekes in tomatensaus. Ons jaarlijks mosselfestijn was werkelijk een festijn. Dankzij Luc zijn keukenploeg, onze leden van dienst, de dames en de hulp van 4 Chiromeisjes verliep alles op wieltjes. Een geluk en ongewild konden wij in twee schiften werken. De 279 deelnemers hadden zich onbewust in twee groepen verdeeld. Van 12.00 tot 15.30 de eerste groep en van 17.30 de tweede groep. Ambiance was er tot laat in de avond. Tussendoor konden de werkers hun portie mosselen met friet of de ballekes in tomatensaus opeten. Het feest werd afgesloten met een lekker stukje taart van alle soorten. Voor de werkers was de dag niet ten einde. De zaal moest nog opgeruimd worden.

Ik wens hier nogmaals mijn oprechte dank te betuigen aan al diegenen, en dan speciaal de dames, die van deze dag niet alleen een succes maar een groot succes gemaakt hebben. Sorry de CHIRO niet vergeten.

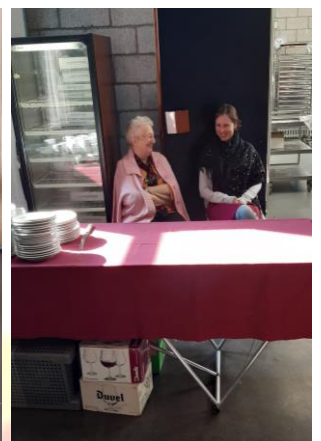
Benny

Fabiënne

Johan en Frans

Madeleine en Chiro

Jos en Dompy

Eddy en Sonya

Benny en Luc

Lieve, Marlene en Madeleine

De werkers eindelijk rust en eten
Lieve, Magda en Madeleine

De familie Julien Van der Meersch

Regionale Brabant

Lieve, Magda en Madeleine

De supporters

De werkers eindelijk rust en eten

Fons, Jacques, Magda en Roos

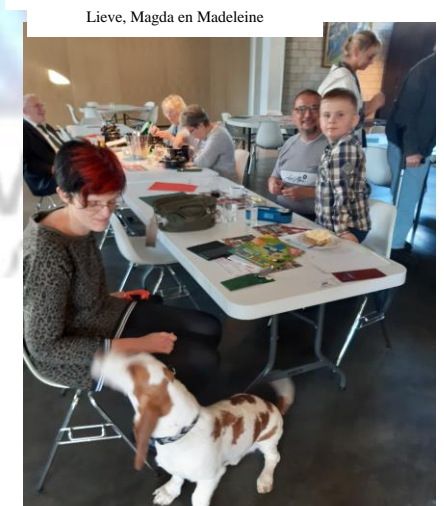
Lieve, Magda en Madeleine

Camille, Mvr Loos, Georges en Leo

Camille en Chris

De familie Andre Dewever en 1,20m hond

Lieve, Magda en Madeleine

3.11. Herdenking N.K.B.

De Nationale Koninklijke Beweging (NKB), was een groep binnen het Belgische verzet tijdens de Duitse bezetting van België in de Tweede Wereldoorlog. Deze was voornamelijk actief in Brussel en Vlaanderen en was politiek gezien de meest rechtse van de belangrijkste Belgische verzetsgroepen.

De NKB werd opgericht kort na de Belgische nederlaag van 1940, door jeugdleden van de fascistische partij Rex in Aarschot. Met als belangrijkste voortrekkers Lucien Meyer en Theo Simon waren de leden het niet eens met de collaboratie van Rex en het Vlaamsch Nationaal Verbond. Om desondanks de schijn van een neutrale dan wel pro-Duitse groep op te houden, werd onder de verhullende naam Naar Cultuur en Bekwaming een 'turnvereniging' opgericht. Niet veel later voegde de Leuvense hoogleraar Eugène Mertens

de Wilmars zich bij de sterk nationalistische beweging. Hij was een voormalig bewonderaar van de fascistische Rex-leider Léon Degrelle. België zou volgens de NKB een autoritaire dictatuur moeten worden onder gezag van koning Leopold III.

Van oktober 1940 tot de zomer van 1941 hield de NKB zich vooral bezig met ledenwerving; ze wilde de jeugd in de streek Leuven-Aarschot ervan weerhouden zich bij de collaborerende partijen aan te sluiten. Rekrutering vond in het bijzonder plaats onder studenten en onderofficieren. Haar politieke ideeën waren vastgelegd in de brochure *De grondbeginselen van de NKB (1941)*; de beweging was koningsgezind en tegen het gelijkheidsbeginsel.

Verzetsdaden in 1941-1944

In juli 1941 kreeg de Duitse bezetter argwaan richting, tegenover, naar de NKB en werd de beweging verboden. Lucien Meyer werd die maand opgepakt en de overgebleven NKB'ers besloten ondergronds te gaan. Na de arrestatie van Mertens de Wilmars in augustus 1942 werd de NKB sterker anti-Duits en begon het verzetsdaden te plegen. Generaal Ernest Graff werd de nieuwe leider van de beweging. Ze publiceerden illegale kranten, zoals *Vrij Volk* in Leuven, en verzamelden militaire inlichtingen. De leden boden ook hulp aan Joodse onderduikers, neergeschoten geallieerde piloten en Belgische arbeiders die wilden ontkomen aan de *Arbeitseinsatz*.

In samenwerking met het Geheim Leger en de Witte Brigade nam de NKB deel aan het overnemen van de haven van Antwerpen kort voor de geallieerde bevrijding in september 1944. Dit voorkwam dat de Duitsers installaties zouden vernielen en gaf zodoende de geallieerden toegang tot hun eerste intact gelaten diepzeehaven. Met name van de havenkennis van NKB-commandant Eugène Colson kon goed

gebruik worden gemaakt.

In het bevrijde België werd de NKB moeizaam of niet erkend; dit in verband met de koningskwestie. Gewantrouwd wegens haar loyaliteit aan de koning, erkenden alleen de provincies Antwerpen, Brabant en Oost-Vlaanderen de verzetsbeweging.

Veel Leuvense NKB'ers kwamen vanuit de Boerenbond en de Christelijke Arbeidersbeweging. In Antwerpen waren er veel havenwerkers lid. Hoewel ook in Wallonië actief, was de beweging vooral georiënteerd op Vlaanderen.

157 leden werden geëxecuteerd of stierven in concentratiekampen. Zo'n honderd NKB'ers werden gedood tijdens de bevrijding van de Antwerpse haven, waar er 190 hadden deelgenomen.

Herdenking N.K.B. zondag 10/10/2021

Toespraak van Robert Uyttebroeck Vz VVVLO

1. Namens het bestuur bedankt ik alle aanwezigen, schepen Dirk Van Sina, de vaandeldragers, de trompettist en in het bijzonder de Marine kadetten. Zij vertegenwoordigen de jeugd. De jeugd die we zoveel mogelijk moeten trachten te betrekken bij deze herdenkingen. De mensen die de oorlog hebben meegemaakt verlaten ons stilaan. Wij moeten de mensen die voor onze vrijheid en vrede hebben gevochten blijven gedenken.

2. Het dodenappel, 16 Gefusilleerden, 6 neergeschoten door Gestapo, 2 gesneuveld bij bevrijding en 133 gestorven in concentratie kampen.

3.12. Overlijden van Willy van Loo.

Bij onze vriendenkring was Willy een persoon vol dynamisme. Als lid of als penningmeester, steeds bereid een helpende hand uit te steken.

Sgt. Willy Van Loo in 1956

ANPCV Goud met palmen

Willy als penningmeester

De reservisten Chris Vandeput, Willy van Loo en Gerard Houben op weg naar competitie

Na ballon, DC3, C119 en C130 een duosprong

Happy landing rechts vriend Gabriel Vanden Broecke

Willy was een dienstplichtige van de klas 1956. Hij volgde een opleiding voor onderofficier in de schoolcompagnie samen met Michel Ooms in Wartet en een bijkomende opleiding in radiotransmissies te Mechelen. Hij is naar Congo vertrokken, samen met Gustje Troonbeeckx uit Heist-centrum en Louis Van Doninck uit Booischoot. Gustje was één week voor zijn vertrek nog in het huwelijk getreden! Na hun tijd in Congo, zijn ze met de Kamina teruggekeerd naar België, maar eerst heeft dat troepentransportschip nog een omweg moeten maken naar de zuidelijker gelegen havenstad Lobito in Angola, om daar vol te tanken vooraleer koers te zetten naar Zeebrugge. Het detachement paracommando's met de Willy kwam daaraan op 27 september 1958.

Tekst door Chris Vandeput:

In het reserviekader als onderofficier (1Sgt) liet hij zich opmerken door zijn dynamisme. Samen waren wij begeleider bij de jongerenstages op het TrgC Para te Schaffen. Dat liet ons toe van ettelijke demonstratie sprongen uit te voeren. Niets was hem te zwaar en steeds met de glimlach. Wij namen deel aan de zevenkamp AESOR-competitie. Hindernispiste, schieten, granaatwerpen, hinderniszwemmen, oriëntateloop, booting en crosscountry en afwisselend de congressen en op 21 juli de nationale défilé te Brussel

Tekst door Gabriël Vandenbroeck

Ook in In Heist-op-den-Berg was hij een graag geziene figuur. Van in het begin (1984) was hij lid van de HSV (Heistse SchuttersVereniging). Hij volgde de stage 'parcoursschieten' of 'practical shooting' die in Heist werd gegeven door de Amerikaanse wereldkampioen Ray Chapman. Elke woensdag gingen hij met vriend Gabriël Vandenbroeck daar schieten (eerst zwemmen en dan schieten). Willy hielp jaren mee met het onderhoud op de schietstand. Hij was technisch heel handig. Hij was de smid van Heist! De para's beheersten het leven van Willy. Hij was heel fier op zijn rode muts en zijn behaalde brevetten. Hij wilde overal bij zijn en kende iedereen in die kring van gelijkgezinden. Altijd droeg hij kledij die verwezen naar de para's. Zelfs in het home te Tremelo, droeg hij dagelijks kledij van de para's. Hij kon niet buiten of naar de kantine zonder zijn airborne petje op zijn hoofd. Via de tijdschriften van verschillende vriendenkringen bleef hij graag en tot op het laatste moment op de hoogte van wat er allemaal gebeurde, ook al kon hij er niet meer bij zijn en wist hij dat het voorgoed voorbij was. Eens para, altijd para. De week voor zijn overlijden, vroeg hij nog hoe het mosselfeest was geweest en hoeveel man er aanwezig was. 180 man, dat vond hij wel een succes.

De Willy heeft ook nog een reünie georganiseerd voor al die mannen die samen met hem gediend hadden in Congo. Die reünie vond plaats in Schaffen, ik denk rond de eeuwwisseling. Hij heeft dat toch maar mooi klaar gespeeld voor zoveel volk. Ik (Gabriël Vandenbroeck) heb achter de schermen wel wat geholpen met contactnames, maar dat was het dan.

Na zijn begrafenis is de familie van Willy ons nog uitdrukkelijk komen bedanken voor de aanwezigheid van de para's tijdens de begrafenisplechtigheid. De para's hebben van de begrafenis echt iets moois gemaakt. Willy zou heel content geweest zijn. Jullie aanwezigheid zorgde echt wel voor een meerwaarde. Iedereen, ook KNUROO, bedankt!!

Bloemenrijk

Mechelsesteenweg 182 3020 Herent

Tel: 016225790 Fax: 016290413

Openingsuren: elke dag van 9 tot 18.30 uur

Zondag van 9 tot 16.00 uur

Maandag gesloten

Bloemen, planten en zoveel meer...

e-mail: bloemenrijk.bvba@telenet.be

3.13. 29 Oktober 'Herdenking DETMOLD / VECKERHAGEN.

Gedenksteen te Detmold

De slachtoffers van de vliegtuigongevallen in de Duitse steden Detmold en Veckerhagen en van militaire operaties in Afrika werden vrijdag herdacht in het trainingscentrum voor parachutisten in Schaffen (Diest). Paracommando's, familieleden en sympathisanten woonden een eucharistieviering in de kapel van het trainingscentrum en een bloemenhulde bij. "26 juni 1963 was een zwarte dag in de geschiedenis van de paracommando's, 51 jaar geleden werd een vliegtuig van de Belgische luchtmacht tijdens een oefening boven het Duitse Sennelager getroffen door een Brits mortiervuur. Het vliegtuig stortte neer in Detmold. De vijf bemanningsleden en 33 van de 42 paracommando's overleefden het niet. Het was het grootste ongeval met para's in vredestijd." Twee jaar na de crash in Detmold gebeurde weer een ongeval in de buurt van de Duitse stad toen een militair vliegtuig tegen een berg vloog. De bemanning en drie para's kwamen in Veckerhagen om het leven. Ook zij werden herdacht.

Eucharistieviering door Padre Johan Vandeneekhout

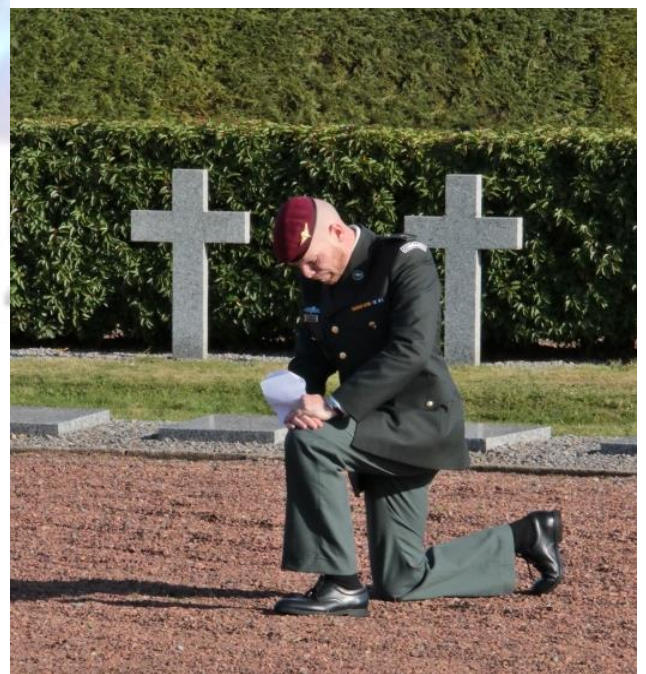

Délégaties van de S.O.R. en 15de Wing en Diest

Vaandels van verschillende verenigingen

Bij de 160 aanwezigen namen deel aan de herdenking. Deze startte met een misviering in de kapel van het trainingscentrum. Daarna wandelen de deelnemers naar de begraafplaats waar de meeste van de slachtoffers begraven liggen. De viering werd voorgegaan door "padre" hoofdaalmoezenier van defensie Johan Vandeneekhout. Die kreeg echter een nieuw gezicht naast hem. Op 1 juli 2021 werd Hans Vanwichelen bij defensie benoemd tot katholiek aalmoezenier. Hans volgde een opleiding als leerkracht SO en godsdienstwetenschappen. Hij werkte ook een tijdje leerkracht en als militair. Hij is gebrevetteerd paracommando en volgt momenteel een opleiding tot diaken in het aartsbisdom Mechelen-Brussel. Hans Vanwichelen zal zijn opdracht als aalmoezenier vooral vervullen in de kazernes van Bn Artillerie te Brasschaat, 3de Bn Para te Tielon, 11de Bn Genie te Burcht en het TrgC Para te Schaffen.

Padre Hans Vanwichelen

Toespraak door Majoor E. Van der Heyden

Genodigden

Dh Burgemeester van Diest, Gen Peeters, KolsBH or Aerts

Vandeput Chris, X, Kris Vankeirsbulcke

Leuvense delegatie

3.14. 6 November Jaarlijks Korpsmaaltijd Regionale Leuven.

Dompi als cérémoniemeester en COVID controleur

Na de contrôle de ontvangst

Alle hulp is welkom Ons korpsmaal begon traditioneel met een toast aan Z.M.Koning Filip

TAFEL 5 Dh.&Mevr Van Herzele, Dh.&Mevr J. Willems, Dh.&Mevr Tony.Willems en Jef Boex.

TAFEL 8 Dh.&Mevr Stroekens René,

TAFEL 8 vervolg Dh.&Mevr Marcelis, De heren Vanderhulst Luc, De Haes Guy en Meermans Gaston

TAFEL 4 Dh.&Mevr Thibaut, Dh.&Mevr Van den Bulcke, Dh.&Mevr Baetens, Georges Loos en Camille Reynaert

TAFEL 3 Dh.&Mevr Breurs, Dh&Mevr Schoemaker en Benny, Dh.&Mevr De Geest en dh. Vandevelde Jean-Paul

TAFEL 2 Dh.&Mevr Lafosse, Dh&Mevr Goris, Dh.&Mevr Aerts en Dh.& Mevr Vermarcken

TAFEL 9 Dh. & Mevr. Proost, Dh. Leo Van Dijk, Dh. & Mevr Myten en Dh. En Mevr. Uyttebroeck

TAFEL 6 Dh.&Mevr Van Beneden, Dh&Mevr Claes, Dh.&Mevr. Veltmans en Dh.&Mevr Laurens.

TAFEL 1 Dh.&Mevr Robert, Dh&Mevr Vloeberghs, De heren Arthur Daubercy, Jef. Van Dijck en ChrisVandeput.

TAFEL 7 Dh.&Mevr Debod en familie, Dh&Mevr Toebinte en Juf. Toebinte, Dh.&Mevr. Mertens.

Dh M. Myten mocht het ereteken van Ridder in het Belgisch Kruis in ontvangst nemen door C.Vandput (Kanselier)

Dh. Goris Fons ontvangt uit de handen van srt Jos Aerts het ANPCV Brons ereteken met Palmen.

3.15. 11 November 'Wapenstilstand' WO I.

11 november is niet enkel een verlofdag, het is een dag dat men niet mag vergeten, dat kinderen, vrouwen en mannen overleden zijn voor onze vrijheid.

Het Gemeenebest en België hadden respectievelijk de klaproos en het madeliefje opgericht als herdenkingsbloemen van de Grote Oorlog, Frankrijk had ook zijn herdenkingsbloem: de korenbloem... "De klaproos, het madeliefje en de korenbloem hebben inderdaad een gemeenschappelijke geschiedenis. Al tijdens de Grote Oorlog (na de Slag om de Marne - 6-9 september 1914) werden de klaproos, de korenbloem en het madeliefje herdenkingsbloemen. De Britten kozen voor de klaproos als herdenkingsbloem, Belgen kozen voor het madeliefje vanwege zijn witte kleur, die doet denken aan vrede en de Fransen voor de korenbloem als symbool van herinnering en solidariteit. Terwijl de klaproos in 1918 officieel werd aangenomen en de korenbloem in 1920, werd het madeliefje pas in de jaren 1930 officieel door de Belgen aangenomen: onder auspiciën van prins Jacques de Mérode en prinses de la Beaufremont Courteny, richtte de "Fédération Interalliée des anciens combattants (FIDAC)" het fonds "La Pâquerette de l'Ancien Combattant de l'Yser" op. Dit fonds verkocht madeliefjes om veteranen te helpen.

3.18 15 November Feest van de Koning

15 november is de datum van het naamfeest van Leopold (in de Germaanse liturgische kalender) en van Albert (in de Latijnse liturgische kalender). Koning Boudewijn besliste in 1951 deze datum te behouden. Zijn broer Koning Albert II volgde hem daarin. Huidige Koning Filip houdt ook deze datum aan. Tijdens het regentschap van Prins Karel werd soms de benaming 'Feest van de Dynastie' gebruikt. Deze benaming is echter fout.

Op maandag 15 november 2021 hadt het Te Deum plaats naar aanleiding van de dag van het feest van de Koning in de Sint-Pieterskerk te Leuven. E.P. Ger-Jan Bruins OSA en ds. Ernst Veen gingen voor. Het Trinitas Koor zorgde voor muzikale omlijsting.

Na deze plechtigheid, om 11.30 uur, nodigden provinciegouverneur Jan Spooren en gedeputeerde voor protocol Gunther Coppens ons uit op de receptie in de wandelzaal van het stadhuis.

3.19. 20 November RED & BLACK DRAGON MARCH.

Wegens het niet respecteren van een mondelings overeenkomst zijn wij verplicht onze mars te cancellen. Men had ons de kantine van de voetbalclub van Holsbeek beloofd. Weliswaar mondeling, er was toch geen voetbalmatch op die zondag. Wij dachten 'ParaCdo spirit, een woord is een woord. Maar nu bleek dat zij de zaal verhuurd hadden om een komuniefeest in te houden.

Het was te laat om de omlopen aan te passen, en waren wij verplicht de mars te annuleren. We zijn weer een lesje verder, Hoe vriendelijk de mensen ook zijn, laat alles op papier zetten en laat ze ondertekenen.

3.20. 21 November Herdenking Kpl. Lucien Welvaert.

4. Toekomstige activiteiten en nieuws.

4.1. Regionale Leuven.

4.1.1. Maandelijks schietbeurten gaan door op:

3 januari/ 7 februari/ 7 maart/ 4 april/ 2 Mei/ 6 juni.

De dagen boven vermeld werden onder voorbehoud voorzien voor sectie van onze vriendenkring, in de schietstand van de “Grizzly’s gelegen Burdasteenweg 9 te 1830 te Machelen.

Deze hebben plaats van 19:00 tot 22.00 uur.

4.1.2. 28 Januari Jaarlijkse Algemene Vergadering Reg. Leuven.

Waar, Zaalte ‘Het Kelderke’ Pakenhof Pakenstraat, 61 Heverlee (Leuven)

Om 19.00uur Openingswoord door de Voorzitter. Woord van de voorzitter

Verslag van de secretaris

Verslag van de penningmeester

Verslag van de rekenplichtigen

Goedkeuring van het verslag

De toekomst

Vragen en ant/woorden

4.1.3. 28 Januari Nieuwjaarsreceptie.

Deze zal plaats vinden, na onze Algemene Vergadering, in de dezelfde locatie. Gedurende onze Algemene Vergadering worden de partners uitgenodigd in het etablissement ‘Pakenhof’ voor een gezellig babbeltje bij een frisdrankje, op onze kosten natuurlijk.

4.1.4. 12 Maart: Herdenking Luitenant Charles Mathijs.

Aan de Eikenboom Tervuursesteenweg te Heverlee

09.45u Genodigden ter plaatse.

10.00u Toespraak door Roger Robert voorzitter ANPCV Reg. Leuven.

10.10u Bloemenhulde en spelen van Last Post.

10.20u Verplaatsing naar de begraafplaats Heverlee

10.45u Bloemenhulde en Last Post aan het graf van Lt. Charles Mathijs

11.00u Verplaatsing naarvoor receptie.

4.1.5. 8 Mei Bevrijdingsdag WO II.

4.1.6. 11 Juni Benefit MS Liga georganiseerd door ons lid Manuel Blogie

4.1.7. 18 Juni Jaarlijkse B.B.Q. Noteer alvast deze datum. Meer in ons volgend tijdschrift.

4.1.8. 8 Oktober Ons Jaarlijks Mosselstijfje.

4.1.9. 19 November “RED & BLACK DRAGON MARCH. Noteer alvast deze datum.

4.2. Regionale Antwerpen.

Zondag 9 januari. Nieuwjaarsreceptie in hun clublokaal.

Zondag 20 februari. Pannenkoekennamiddag in hun clublokaal.

4.3. Regionale Brabant.

Zaterdag 15 januari Choucroute/ Zuurkool plaats Zaventem vanaf 12.00 uur

4.4. Regionale Menen.

Zondag 15 januari om 11.00 uur Nieuwjaarsreceptie

Zaterdag 16 April om 10.00 uur familiedag (spelletjes) en om 17.30 uur Kaasavond

Zaterdag 18 juni om 11.00 uur

Plechtigheid Sluizen en

Grensoverschrijdende vergadering

Last Post te Ieper.

Voor al deze activiteiten moeten wij rekening houden met de situatie van COVID19,20,21.....

5. Nieuws van onze buitenlandse vrienden.

5.1. Union Européenne des Parachutistes.

Wij maken geen deel meer uit van de U.E.P.

Op één van de kwartalen bijeenkomsten heeft men beslist bij gewone meerderheid van de nationaal bureau en de aanwezige regionalen, (niet alle regionalen waren aanwezig) dat België het niet nodig achtte om nog deel uit te maken van de U.E.P.

Reden: Er worden weinig of geen initiatieven en/of beslissingen genomen, de congressen zijn te duur om in te richten (1) en om eraan deel te nemen (2) en het lidgeld per land (300Euro/jaar).

Dus ANPCV België blijft alleen in zijn bubbel. Ik dacht dat wij één grote familie waren. Ik zal mij vergist hebben.

Maar, het nationaal bureau heeft wel beslist dat de regionalen wel contact mogen onderhouden met buitenlands eenheden.

(1) Volgens de statuten van het U.E.P. Bij het inrichten van een congres, worden twee leden, (vroeger vier), per land uitgenodigd. Alle kosten voor het verblijf, hotel en eetmalen, van deze deelnemers zijn voor het inrichtend land.

11 lid landen. 2 Personen per land. Totaal 20 buitenlandse deelnemers.

(2) Ik heb het genoeg gehad om deel te nemen aan het eerste congres waar België aan deelnam in Carcassonne (2007?). De deelnemers waren LtKol. E. Genot (voorzitter), A. Clabots (srt), één Franstalige Berkendorf (Vz. Verviers) en één Nederlandstalige voorzitter Vandeput (Vz. Leuven). Uitzonderlijk waren wij met vijf omdat Kol Reynders, die de beslissing genomen had ten gunste voor het lidmaatschap, uitgenodigd werd door het nationaal bestuur.

De verplaatsing werd gemaakt door Ryanair en koste ons toen 500Fr. We logeerden toen in een dubbel kamer in een ** hotel. Op het programma stond, bezoek aan A400 assemblagefabriek, aan Kwartier van het Legioen in Carcassonne, en het congres waar alleen de voorzitter van ieder land zijn woordje deed. Dat was het.

Een anekdote: we zijn wel met een huurauto naar huis moeten komen; reden; te veel mist in Charleroi, en RAYAN stelde voor: met de taxi van Carcassonne naar Perpignan, daar de TGV naar Parijs, in Parijs de TGV naar Brussel. Van Brussel naar Charleroi en daar met de taxi naar de vlieghaven. Ingewikkeld en veel tijdverlies en tussenstations, Een eenvoudiger oplossing, een huurauto, nachtje rijden. Aankomst 04.00 uur. De kosten werden door vier gedeeld. Beckendorf bleef in Carcassonne.

Deze beslissing om uit het UEP te treden lag al lang op tafel. Ik heb toen aan A. Clabots de vraag gesteld, waarom geen aanpassing van de statuten voorstellen, en de kosten van het verblijf laten dragen door de deelnemers. Eventueel het congres openstellen voor alle leden. Volgens Andre was dat onbegonnen werk en zouden ze nooit goedgekeurd worden. Ik denk niet dat er ooit een voorstel in die zin gebeurd is. Spijtig dat het werk van Kolonel SBH or REYNDERS en Ere LtKol. Emile GENOT vruchteloos zijn geweest.

Een voorbeeld dat het wel kan. Om de twee jaar houden de Reserve Officieren CIOR (*) en de Reserve Onderofficieren CISOR (**) afwisselend hun congres en competitie. Op het congres is iedereen welkom en betalen hun eigen verblijf.

Ik had ook het genoeg om met de Kring KNUROO Leuven In Leuven het congres (3 dagen) te mogen organiseren. Meer dan 200 deelnemers, steun van de stad Leuven, van Defensie Muziekkapellen van de Landmacht, Zeemacht en Luchtmacht, Taptoe, defilé door de stad, erediens en Galadiner. De deelnemers slapen in een hotel naar keuze (volgens hun budget).

Maar natuurlijk dat vraagt een grote inspanning van de inrichters.

Dit is mijn persoonlijke mening C. VANDEPUT

(*) CIOR : Comité Internationale des Officier de Réserve

(**) CISOR : Het vroegere AESOR (Association Européenne des Sous-officier de Réserve) nu Comité Internationale des Sous-officier de Réserve

UW RUG, ONS COMFORT

RUGVRIENDELIJKE PRODUCTEN OP MAAT VAN UW RUG

GEZOND ZITTEN

GEZOND SLAPEN

ADVIES DOOR SPECIALISTEN

GEZOND WERKEN

SIT & SLEEP ANTWERPEN

Ernest Van Dijkkaai 1 - 2000 ANTWERPEN
T 03 289 68 81
antwerpen@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP LEUVEN

Terkuusevest 30 - 3000 LEUVEN
T 016 29 45 63
leuven@sit-and-sleep.be

SIT & SLEEP HASSELT

Genkersteenweg 299 - 3500 HASSELT
T 011 76 54 76
hasseelt@sit-and-sleep.be

5.2. P.R.A. Pompey Branch

Lidgeld, 12 Euro, voor 2022 te betalen bij onze regionale Leuven. NIET vergeten jullie naam te vermelden.

TUESDAY the 14th of June 2022 will be a signify date for the Falkland Islands, as it will be exactly 40 years since the Islands were liberated from Argentine occupation by the British Armed Forces. As

Laatste WE van Juni of eerste WE van Juli A.F.D. Datum moet nog bevestigd worden door de stad Portsmouth.

5.3. U.N.P. Section 591 Lille

Lidgeld, 33 Euro, voor 2022 te betalen bij onze regionale Leuven. NIET vergeten jullie naam te vermelden

Op 23 oktober 2021 heeft de Section 591 Lille deelgenomen aan de herdenking van” de aanslag van “DRAKKAR” in Libanon nu 38 jaar geleden.

Op zaterdag 22 oktober werd alarm geslagen en werd de mogelijkheid van een aanval op het “Drakkar” gebouw overwogen. De "parachutisten" sliepen in hun gevechtstenu, binnen het bereik van hun wapens.

Op Zondag 23 oktober 1983 werden twee gecoördineerde en extreem dodelijke zelfmoordaanslagen gepleegd. 38 jaar geleden bliezen twee kamikaze voertuigen twee gebouwen op binnen twee minuten van elkaar.

Kort voor 6 uur 's morgens inspecteert de adjudant van de compagnie de omgeving terwijl de bemanning van een jeep de zondagse croissants gaat halen.

Om ongeveer 06:18 UTC+2 trof een vrachtwagenbom het Amerikaanse contingent van het 1ste Bataljon, 8ste Mariniers, verbonden aan de 24ste Amfibische Eenheid Mariniers (MAU) gevestigd op de internationale luchthaven van Beiroet. Daarbij kwamen 241 mensen om het leven, onder wie 220 mariniers, 18 zeelieden van de Amerikaanse marine en 3 soldaten van het leger, en raakten ongeveer 100 anderen gewond.

Rond 6.20 uur, is een voertuig met 250 kg explosieven door de slagboom gebroken bij de ingang van de Franse post "Drakkar" van de Multinationale Veiligheidsmacht van Beiroet (FMSB), die gelegen is in de wijk Mar Elias in het zuidwesten van de Libanese hoofdstad. Het voertuig ramde in, de benedenverdieping van het gebouw, een voormalig hotel met negen verdiepingen waar 96 Franse soldaten waren gestationeerd.

De parachutisten van de 3e compagnie sprongen naar hun gevechtsposten. Het Drakkar-gebouw begon te schudden, toen het door een explosie werd opgeblazen, het gebouw steeg en viel op zijn kant in een domino-effect. Ongeveer twee minuten later kwamen achtenvijftig Franse parachutisten van de multinationale troepenmacht, 55 parachutisten van de 3e compagnie van de 1e RCP en 3 parachutisten van de 9e RCP, bij deze aanval om het leven. Vijftien anderen raakten gewond. Zesentwintig soldaten bleven ongedeerd.

HAROL® van der MEERSCH

ramen, deuren, rolluiken en sectionale poorten

Rillaarseweg 134 3390-Tielt-Winge

Tel, Fax 016502686

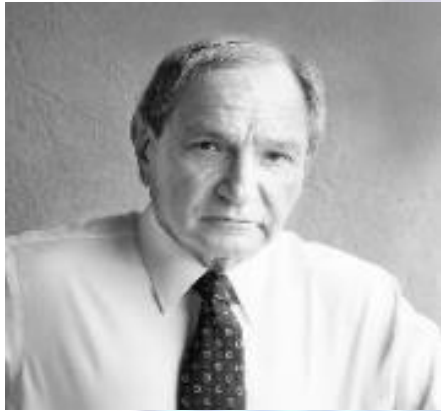
<http://www.van-der-meersch.be/contact>

4. Voor U gelezen.

6.1. Waarom USA, oorlogen verliest.

(Geopolitical Futures Comment (Austin, TX))

ABN Redacteur: Ten behoeve van enkele van de meer recente ABN-leden (Airborn Born Network) die zich misschien afvragen wie is George Friedman, en waarom beoordeel ik hem? Het tweede deel is eenvoudig, en wel omdat hij een behoorlijk pientere kerel is die 'Geopolitiek' en 'Forecasting' met sprongen vooruit heeft gebracht, en een van de meest gerespecteerde analisten op zijn gebied is. Het eerste deel is ook eenvoudig. George Friedman is een internationaal erkend geopolitiek voorspeller en strateeg op het gebied van internationale zaken, en de oprichter en voorzitter van Geopolitical Futures, en hij heeft de oren van beleidsmakers over de hele wereld. Friedman György, of George Friedman, werd geboren in Boedapest in Hongarije uit Joodse ouders die de Holocaust overleefden. Zijn familie ontvluchtte Hongarije als kind om te ontsnappen aan het communistische regime. Hij vestigde zich eerst in een kamp voor ontheemden in Oostenrijk, en emigreerde vervolgens naar de Verenigde Staten. Dr. Friedman heeft talrijke militaire en overheidsorganisaties in de Verenigde Staten en overzee geïnformeerd en treedt regelmatig op als deskundige op het gebied van internationale zaken, buitenlands beleid en inlichtingen in de belangrijkste media. Gedurende bijna 20 jaar voordat hij in mei 2015 ontslag nam, was Dr. Friedman CEO en vervolgens voorzitter van STRATFOR, een bedrijf dat hij in 1996 oprichtte. Friedman behaalde zijn bachelordiploma aan het City College van de City University of New York, en heeft een doctoraat in de regering van Cornell University

George denkt na over hoe Amerika niet begrijpt waar en wanneer de oorlog moet voeren. Deze machtswellust is een obsessie geworden en het heeft voortdurend slechte inschattingen gemaakt. Het moet echt leren dat zijn voorverpakte nette en opgeruimde oplossingen niet werken.

Door George Friedman (Oprichter GPF)

De terugtrekking van de VS uit Afghanistan nadert zijn onvermijdelijke einde. De Taliban, de radicale islamisten die de VS bestreden, nemen de controle over het land terug, stad voor stad. Anders gezegd, de Verenigde Staten hebben de oorlog die zij de afgelopen 20 jaar hebben gevoerd, verloren.

Er zijn mensen die willen blijven vechten, maar ik betwijfel of nog eens 20 jaar de overwinning zullen brengen, aangezien de definitie van succes vaag en zeer ambitieus is. Het doel was een oude en complexe samenleving te veranderen van wat zij was in wat wij wilden dat zij was. De overmoed en het totale gebrek aan inzicht zijn verbijsterend. Het verslaan van een land bestaande uit strijdende partijen en het opleggen van vrede en een nieuwe cultuur lag eenvoudigweg buiten het bereik van Washington.

Dit is niet de eerste oorlog die de VS sinds de Tweede Wereldoorlog hebben verloren, en gezien de overweldigende militaire macht van de Verenigde Staten moet dit worden verklaard. Om dit te verklaren, moeten we beginnen met de Tweede Wereldoorlog, waarin de Verenigde Staten werden geconfronteerd met een conflict dat was begonnen door Japan en Duitsland. De Verenigde Staten reageerden door oorlog te definiëren als het uitschakelen van het leger van de vijand en het verbrijzelen van de samenleving van de vijand door het vernietigen van hun industriële installaties en steden. Overwinning vereiste de nederlaag van de vijand en een sociale en morele transformatie van de verslagenen. De Tweede Wereldoorlog heeft de Verenigde Staten een aantal lessen geleerd.

- De eerste was dat de beslissing over de timing werd genomen door de vijanden van de VS. Pearl Harbour en de oorlogsverklaring van Hitlers namen de beslissing namens Washington op een tijdstip dat hen goed uitkwam. Het ontnam het voordeel van initiatief, verder dan het knabbelen aan de randen van de oorlog.
- Ten tweede leerde Washington dat je in de strijd tegen een vijand overweldigende kracht moet gebruiken en dat het essentieel was om niet alleen het leger, maar ook het moreel van de natie als geheel te verbrijzelen. De VS zouden dat doen door overweldigende kracht uit te oefenen op het leger en de samenleving van de vijand.

De overwinning transformeerde de VS. Haar macht was enorm en doorkruiste een groot deel van de wereld, maar de VS hadden dit vóór de Tweede Wereldoorlog eenvoudigweg niet ingezien, maar nu waren ze erdoor

geobsedeerd. Zij creëerden een enorm militair-industrieel complex en zagen dit als het kritische element van nationale veiligheid. Het had dus meer wrijving dan voorheen, en meer macht dan voorheen, maar het had een andere les geleerd uit de Tweede Wereldoorlog. Het leger van de vijand verslaan was niet genoeg. Net als bij Duitsland en Japan kon de oorlog alleen eindigen met een morele en culturele capitulatie van de vijandelijke natie en een transformatie naar een liberale democratie.

Na de tweede wereldoorlog was Amerika's grootste tegenstander de Sovjet-Unie. De Sovjet-Unie was een morele nachtmerrie, de macht van de Sovjet-Unie was ontmoedigend, en de Verenigde Staten stonden voor een wereldwijde morele uitdaging. Realpolitik en een morele strijd werden dus gecombineerd, en de VS en de Sovjet-Unie vochten om naties om te vormen tot aanhangers van het morele project van ofwel de liberale democratie ofwel het marxisme-leninisme. Na verloop van tijd verviel dit in massaal cynisme aan beide zijden, maar in de kern vermengden de morele en de grote strategieën zich, en de echte strijd ging om de harten en geesten van de bevolking, gevormd door heimelijke en openlijke oorlog.

Korea was de eerste oorlog van moreel absolutisme, maar werd vormgegeven door een zeer conventionele oorlog, en zo werd in Vietnam de nieuwe strategie getest. Vietnam was bezet door de Fransen, die verslagen waren in hun oorlog tegen de communisten. Deze oorlog eindigde met de verdeling van het land tussen communisten en anticommunisten, die zich voordeden als liberale democraten om de Amerikaanse ziel te sussen, maar die gewoon ambitieuze mannen waren die de macht wilden behouden en het anticommunisme gebruikten om de Amerikanen over te halen hen te beschermen. De oorlog bestond uit eindeloze gevechten op de grond en een luchtcampagne om het moreel van de Noord-Vietnamezen te breken, net zoals de VS de Duitsers en Japanners hadden gebroken, maar de oorlog ging veel verder dan dat. Het doel was een regering te creëren die het communisme moreel afwees en de liberale democratie omarmde, zodat zolang de communisten bleven vechten, de VS zouden verliezen. Haar militaire capaciteit heeft het communistische noorden en hun zuidelijke strijders niet teruggebracht tot de staat van de Wehrmacht in 1945. Het regime dat de VS probeerden uit te vinden en te beschermen had geen moreel belang bij een liberale democratie.

Het probleem in Vietnam was de incongruentie tussen de strategische en morele aspecten. De strategie riep op tot de nederlaag van het vijandelijke leger en een transformatie van de Vietnamese samenleving. Ergens daarbinnen was het automatische verzet tegen de verspreiding van het communisme, maar afwezig daarbij was een evaluatie van de vraag of dit de juiste plaats was om het wereldcommunisme te bestrijden en of we de militaire kracht hadden om morele veranderingen af te dwingen. Het communisme was zich elders aan het verspreiden, dus waarom Vietnam kiezen als de plaats om te vechten?

De VS hadden een militaire reden om de Japanners in de Stille Oceaan te bestrijden, maar in Vietnam waren de militaire reden, de politieke reden en de morele principes voortdurend aan het wankelen. De strategie van de VS was om het Noord-Vietnamese leger uit te schakelen, het publiek oorlogsmoe te maken en de VS zijn wil op te leggen. Het resultaat was dat de VS de uitputtingsslag incasseerden en na zeven jaar strijd hun eigen oorlogsmoeheid genereerden. De VS verloren Vietnam, maar vanuit hun perspectief ging de wereld verder. Ondanks alle dood en vernietiging heeft de oorlog niet veel veranderd. Het was de verkeerde oorlog, gevoerd op de verkeerde plaats, met de verkeerde strategie en doelstellingen.

De les van de Tweede Wereldoorlog is dat men moet bepalen hoe en waar oorlog wordt gevoerd, en dat punt werd totaal vergeten. In Vietnam besliste de vijand waar de oorlog begon. Door zich te verzetten tegen elke communistische inmenging waar dan ook, lieten de VS de vijand de tijd en de plaats kiezen waar Washington zijn kant-en-klare strategie uitrolde; en die mislukte.

Islamitisch extremisme was een morele uitdaging voor Amerika, maar daarvoor was het ook een nuttige bondgenoot tegen de Sovjets. Toen de Sovjets Afghanistan binnenvielen, maakten zij ook een fout en steunden en prezen de VS het verzet. De VS waren ervan uitgegaan dat de Sovjetvijanden in Afghanistan op zijn minst een zekere empathie deelden met de Verenigde Staten, en dus dienden zij elk de belangen van de ander, en werden de Sovjets verslagen. Toen kwam 9/11, wat de extremistische oorlogsverklaring tegen de VS was

Het ideaal van de VS om het initiëren van een oorlog onder controle te houden ging verloren, op dezelfde manier als in Vietnam, omdat er iets moest gebeuren. Net als in Vietnam, werd de VS er bijna onbewust ingezogen. Al-Qaida moest worden vernietigd; en nadat Al-Qaida was gekwetst maar niet vernietigd, voelde het zich gedwongen betrokken te blijven. Om betrokken te blijven moest een zekere mate van offensieve oorlogsvoering worden ondernomen totdat het noodzakelijk werd een nieuw regime te creëren dat de liberaal-democratische waarden deelde. Met andere woorden, een andere oude samenleving zou worden

omgevormd, maar zonder de verwoestingen van het niveau van de Tweede Wereldoorlog. Het strategische en het morele botsten.

Strategisch gezien was Afghanistan uitgestrekt, en geen enkele macht kon meer dan een fractie van het land controleren. Moreel gezien hadden de Afghanen hun eigen politieke orde die de liberale democratie net zomin waardeerde als het marxisme. Heb je dat gehoord Washington?

De oorlogen tegen de Sovjet-Unie en tegen de Taliban hadden een gemeenschappelijk thema. De VS voelde zich beledigd door hun morele waarden en formuleerde daarop een nationale strategie. Op een gegeven moment ging de nationale strategie te ver, omdat de morele ambitie de strategische mogelijkheden te boven ging. Omdat men geen mislukking wilde toegeven, ging de oorlog door tot uitputting.

De Tweede Wereldoorlog was een morele oefening. Het bracht het tijdperk van de VS over de wereld. De morele dimensie van die oorlog werd een noodzakelijke dimensie van toekomstige oorlogen, die frequenter werden naarmate de VS een wereldmacht werd. De morele dimensie was gemakkelijk zichtbaar:

- bedenk niet alleen een duidelijke strategie voor het voeren van oorlog, maar ook een maatstaf voor wanneer de oorlog mislukt.
- En bovenal, weet wanneer de strategie niet werkt
- en voorkomen dat je in de val loopt door terug te vallen op het morele om moeilijke beslissingen te vermijden.

De wereld is gewend geraakt aan de militaire interventies van de VS. Zij veroordeelt het en wordt vervolgens getroost door haar veroordelingen, maar oorlogen verliezen na jaren van strijd, of in oorlogen blijven die je aan het verliezen bent en waarvan het duidelijk is dat je aan het verliezen bent om morele redenen, of om de werkelijkheid te verbergen, heeft gewoon geen zin. De VS moeten zelf bepalen waar en hoe ze oorlog voeren. Haar notie van overwinning omvat de morele transformatie van oude mensen die niet denken dat ze immoreel zijn. Onthoud dat een moreel principe op bekend terrein, en met wapens die daarvoor geschikt zijn, werkt. Een moreel principe op onbekend terrein en met ongeschikte wapens is minder effectief.

Openingsuren
van maandag tot zaterdag van 9u tot 19u doorlopend
op zondag van 9u tot 13u
zon- en feestdagen geopend
van begin juli tot einde maart

6.2. Adeline GRAY

Zevenenzeventig jaar geleden werden 23.400 geallieerde parachutisten in de lucht boven Normandië gedropt om deel te nemen aan de aanval op de 133.000 geallieerde soldaten die al op het strand waren. Operatie Overlord begon. Binnen een jaar waren de nazi's verslagen en was de oorlog in Europa een verre herinnering. Maar de luchtlandingstroepen die op D-Day met parachutespringen de Franche binnenkwamen, zouden het moeilijk hebben gehad om hun missie te volbrengen, als niet twee jaar eerder een vrouw uit Connecticut zelf met parachutespringen was binnengekomen.

Adeline werd rond 1916 geboren uit twee Europese immigrantenouders, Martin en Pauline Gray, en groeide op met vier broers in Connecticut^{2,3}. Als fervent vlieger maakte zij haar eerste parachutesprong in 1935, op 19-jarige leeftijd, en werd zij de eerste Amerikaanse vrouw die een parachutistenlicentie behaalde. Twee jaar later behaalde ze haar vliegbrevet en werd ze aangenomen door de Pioneer Parachute Company als manager voor het testen, inspecteren en voorbereiden van parachutes^{4,3}.

Op 24-jarige leeftijd had Adeline Gray al veel verhalen te vertellen. In de twee jaar voor de Tweede Wereldoorlog was zij piloot en kwaliteitscontroleur van parachutes (zij is waarschijnlijk de enige Amerikaanse vrouw die in de jaren dertig op deze ervaring kan bogen). Ze was ook instructeur op een skydiving school. In 1942 werkte ze voor de Pioneer Parachute Company als een parachute test, inspectie en

voorbereiding officier. Levens lagen in haar handen, en zij wist dat beter dan wie ook.

De baas van Adeline Gray ging samenwerken met de chemische industriegroep DuPont om aan een onderzoeksproject voor het leger te werken. In het begin van de jaren veertig werden de meeste parachutes gemaakt van zijde, een lichtere en sterkere stof dan katoen. Maar in 1941 raakten de Verenigde Staten in oorlog met hun belangrijkste leverancier van zijde: Japan. Het conflict onderbrak de handel tussen de twee landen, die bloeiend was geweest: Japan verkocht jaarlijks voor 70 miljoen dollar aan stoffen aan zijn antagonist, parachutes niet meegerekend. In 1942, zes maanden na het begin van de oorlog, hadden de Verenigde Staten dringend behoefte aan een nieuwe parachutestof, niet alleen voor parachutisten maar ook voor piloten en vliegtuigbemanningen in geval van een vijandelijke afdaling.

De chemici van DuPont hadden net een revolutionaire synthetische vezel ontwikkeld, nylon genaamd, en het bedrijf geloofde dat deze stof kon worden gebruikt om parachutes te maken. Nylon is sterk, licht en raakt niet beschadigd, waardoor het ideaal is voor het leger. Het materiaal bevond zich nog in de ontwikkelingsfase, was in 1931 in de laboratoria van de onderneming ontworpen en sinds 1938 aan een handvol fabrikanten verkocht. In 1942 ontwierpen DuPont en de Pioneer Parachute Company een parachute in samenwerking met een zijdefabrikant genaamd Cheney Brothers. De parachutes werden getest met gewichten die uit vliegtuigen werden geworpen, maar konden pas door de strijdkrachten worden gebruikt nadat zij door een menselijke parachutist waren getest.

Adeline Gray bood zich toen aan. Op 6 juni 1942, twee jaar voor D-Day, lanceerde zij zichzelf boven Brainard Field, nabij Hartford, Connecticut, en vertrouwde haar leven toe aan een parachute gemaakt van een stof die gewoonlijk gebruikt wordt om kousen te maken en die nog niemand had getest. Ze landde veilig voor de ogen van 50 hoge legerofficieren. Wonder boven wonder bewees de parachute zichzelf, en de Amerikaanse strijdkrachten vonden een vervanger voor Japanse zijde.

Vóór de oorlog verkocht DuPont ongeveer 90% van zijn nylonvezels aan

kousenfabrikanten; eind 1942 verwerf het Amerikaanse leger bijna de gehele produktie van de groep. De stof werd hoofdzakelijk gebruikt voor de vervaardiging van parachutes of van textielkabels ter versteviging van de banden van militaire voertuigen. Nylon werd ook gebruikt voor het maken van kogelvrije vesten en sleepkabels voor zweefvliegtuigen (zoals die voor operatie Market Garden in september 1944), en voor meer alledaags maar nuttig gebruik zoals schoenveters, muskietennetten en hangmatten.

Precies twee jaar later, op 6 juni 1944, droppen deze nylon parachutes 23.400 geallieerde parachutisten op de stranden van Normandië tijdens D-Day. De meeste van deze mannen wisten waarschijnlijk niets over Adeline Gray. Toch hebben haar moed en bekwaamheid, in combinatie met het harde werk van vele andere burgers en soldaten, geschiedenis geschreven. Het lot van de wereld lag nu in hun handen.

Na de Tweede Wereldoorlog werd Adeline Gray door het merk Camel ingehuurd als muze en profiteerde zij van de roem van de onverschrokken heldin in een tijd waarin vrouwen voor de tabaksindustrie een belangrijk te veroveren marktsegment bleven^{5,3}.

Zij trouwde met Kenneth W. Johnson, met wie zij verscheidene kinderen kreeg 4, en na de dood van haar man hertrouwde zij in 19684 met August Graf. Zij overleed in september 1975 op de leeftijd van 59 jaar. De Memorial omringd door het SAS en Commando vaandel,

BAR
TARTINE
lunch & zo

<http://www.bar-tartine.be/>

babs@bar-tartine.be

www.bar-tartine.be

Geldenaaksebaan, 482

3001 - LEUVEN

Tel:

**GEDURENDE DE CORONA PERIODE
BACK IN BUSINESS! WE ZIJN GEOPEND VOOR AFHALING VAN
11U - 14U EN VAN 17U - 19U.
VAN HARTE WELKOM VOOR EEN KRAAKVERS BELEGD
BROODJE, EEN HEERLIJK HUISGEMAAKTE PASTA
OF EEN NIEUWE SUGGESTIE UIT GROOTMOEDERSKEUKEN**

6.3. DEFENCE

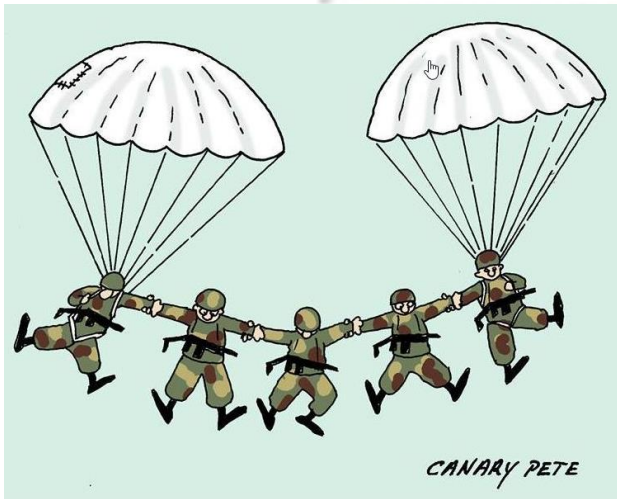
6.3.1. De CHOD-bezoekt getroffen gebieden.

getroffen mensen steunen zowel op materieel als moreel vlak.

Ook de verschrikkelijke gevolgen van de watersnood in België zijn vandaag nog steeds realiteit. Ik bracht een bezoek aan de getroffen gebieden in onder meer Limbourg, Pepinster, Esneux en Vaux-Sous-Chèvremont waar ik onder meer onze genie- en manoeuvretroepen kon ontmoeten, en ook de logistieke hulp en de veldkeukens die ter plaatse ontplooid zijn, kon zien. Wij blijven concreet bijstand bieden aan de getroffen bevolking en gemeenten, iets wat ten zeerste geapprecieerd wordt. Bedankt aan allen die helpen een verschil te maken en al de

6.3.2. Voor de vierde keer op rij, wereldkampioen

Het nationale skydiveteam HAYABUSA met thuishaven TrgCe Para te Schaffen is in Tanay (Siberië) wereldkampioen formatie springen geworden. Dat gebeurde al voor de vierde keer op rij.

Bij het skydiven verlaat een team van vijf springers het vliegtuig op een hoogte van 3000 meter.

Zij dalen in vrije val met een snelheid van 200Km per uur.

De uitdaging bestaat erin om tijdens de vrije val zoveel mogelijk formaties te vormen. De formaties gebeuren door vier van de vijf springers. De vijfde registreert alles met de camera.

De bewegingen worden door de jury aan de hand

van de beelden beoordeeld. Het team van Schaffen won met ruime voorsprong op de ploeg van de U.S.A. traditioneel een sterke concurrent voor het team uit België.

David en Andy Grauwels, Dennis Praet, Jeroen Nollet en Michele Silvi.

Mocht het skydiven een Olympische discipline zijn, dan had België op de laatste en vorige O.S. nog een extra gouden medaille mee naar huis kunnen brengen. Het parachutistenteam Hayabusa met uitvalbasis het vliegveld van Schaffen heeft voor de vierde keer op rij goud behaald op het WK outdoor formatie-skydiven. Sinds 2014 brengen de Diestse parachutisten bij elk wereldkampioenschap – om de twee jaar – het goud mee naar Schaffen. Hoe ze dat doen? Tijdens de vrije val bij hun sprong uit het vliegtuig gedurende een dikke halve minuut zoveel mogelijk oefeningen (formaties) uitvoeren.

Van 11 tot 14 augustus ging in Rusland het 2021 FAI World Parachuting Championships door. Het militaire parachutistenteam met de broers David en Andy Grauwels staat al jaren aan de top en werd zaterdag in Rusland voor de vierde keer op rij wereldkampioen.

Excalibur, het zwaard dat de wereldkampioen Formatiespringen mee mag nemen naar huis, blijft nog even in Schaffen. Daar is het ondertussen al sinds 2014. Sinds die editie won HayaBusa het tweejaarlijkse WK formatiespringen elke keer. Ook deze editie, weliswaar een jaar later door de coronacrisis, kan op het palmares. "Door het slechte weer waren er dit jaar maar zes sprongen in plaats van tien", zegt cameraman David Grauwels uit Diest. "Maar eind goed al goed, we kunnen de wereldtitel weer naar België brengen."

De teams van vier skydivers en een cameraman moeten een reeks oefeningen uitvoeren in vrije val. Daar krijgen ze 35 seconden voor terwijl een cameraman de bewegingen filmt. Een jury beoordeelt de beelden en geeft punten per beweging. "Onze ploeg heeft veel talent maar vooral ook een grote werklust", zegt Grauwels trots. "Het was een extra moeilijk jaar. Door de coronacrisis en het slechte weer hebben we weinig kunnen trainen. Gelukkig zijn we een hechte ploeg en krijgen we veel steun van Defensie." Het team maakt deel uit van het Belgisch Leger.

<p>ITSS.be</p> 	<p>IT Systems Solutions</p> <p>IT Systems Solutions 183, Diestsestraat B-3270 Scherpenheuvel B E L G I U M</p> <p>HR Leuven 102.135 BTW BE-0784.141.961 Citibank 953-0375037-04</p> <p>A. Daubercy</p> <p>Tel +32 (0) 13/77.50.24 Mob +32 (0)476/87.95.00 E-Mail Info@ITSS.Be Web www.ITSS.Be</p>
--	--

6.3.3. 2 September Bevelsovergave bij het 3de Bn Parachutisten te Tienen.

Eerste in de rij van nieuwe gezichten bij de S.O.R.

Sinds Juni 2018 is of was LtKol. SBH Peter Defrancq commandant van het 3de Bn Parachutisten. Vandaag 2 september wordt hij opgevolgd door LtKol. SBH Kristof Van Poecke. Wie is hij?

Luitenant Kolonel SBH Kristof Van Poecke, geboren in Gent, start zijn militaire loopbaan in de Voorbereidende Divisie Koninklijk Militaire School in Lier in 1995 op een leeftijd van 18 jaar.

Na het voltooien van de K.M.S. in Brussel, volgt hij de opleiding tot infanterie-officier, gevolgd door de commando en para opleiding. Hij vervoegt het 3de Bn Para waar hij tussen 2002 en 2005 pelotonscommandant was in de 17^e Cie. In deze periode neemt hij met zijn peloton in de schoot van de 17^e Cie deel aan de nA1TO opdracht in KOSOVO (KFOR).

Van 2005 tot 2009, was Luitenant Kristof Van Poecke commandant van de 17^e Cie in het 3de Bn Para. Hij ontplooipte in 2007 met het Bataljon naar Libanon als deel van het VN-opdracht UNIFIL in de functie van Current Operations.

Tussen 2009 en 2013, was Kapitein Van Poecke de assistent officier operaties (AS3) van 3Para.

In deze periode ontplooipte hij een eerste maal van januari tot juli 2009 met het 3de Bn Para als compagniemotor in de schoot van de eerste Belgische OMLT (Operation Mentoring and Liaison Team) opdracht in Afghanistan (ISAF).

Hij keerde, opnieuw als compagniemotor, van juli 2011 tot en met december 2011 naar Afghanistan terug met het 3de Bn Para tijdens de zesde rotatie van de Belgische OMLT-opdracht (ISAF).

Na het succesvol beëindigen van de voorgezette vorming in de Koninklijke Militaire School, vervoegde Commandant Van Poecke midden 2013 het EUROCORPS te Straatsburg, Frankrijk, waar hij een functie binnen het Joint Operations Centre opnam.

In 2015 werd Commandant Van Poecke aangeduid voor de 'Lehrgang Generalstabs-Admiralstabsdienst Nation' in Hamburg, Duitsland, waar hij in 2017, ondertussen bevorderd tot majoor afstudeerde.

Na zijn terugkeer vanuit Duistland eind 2017, werd hij planner Non-Combattant Evacuation (NEO)

binnen de pas opgerichte sectie "Special Operation" afhankelijk zowel van de afdeling J5, als van het "Special Operations Command (SOCOM) binnen ACOS Operatie & Training. In 2019 werd Majoor Van Poecke het hoofd van diezelfde sectie planning Special Operations binnen SOCOM.

Gepromoveerd tot Luitenant-Kolonel in 2020, kan hij, tijdens de periode van planning divisie, de evolutie van het Special Operations Regiment (SORegt) mee ondersteunen en vormgeven door het uitschrijven van operaties zoals in Niger, Burkino-Faso, Irak of Mali, het uitvoeren van contingent planning, zoals voor de National Response Option (NRO) of het bestendigen van de interdepartementale samenwerking met Buitenlandse Zaken.

In plaats stelling van LtKol SBH Kristof. Van Poecke door LtKol SBH Denolf

In deze hoedanigheden heeft hij dan ook verschillende korte ontplooiingen uitgevoerd in verschillende landen.

Op 2 Sep 2021 wordt Luitenant-Kolonel SBH Kristof Van Poecke in plaats gesteld als commandant van het Derde Bataljon Parachutisten. Kristof Van Poecke is getrouwd met Katrien, woont in Wichelen, en samen hebben ze twee dochters.

LtKol SBH K. Van Poecke en LtKol SBH Peter Defrancq

6.3.4. Bevelsoverdracht bij Eurocorps.

Op vrijdag 3 september heeft Luitenantgeneraal Peter DEVOGELAERE het bevel van het Eurocorps overgenomen van de Franse LtGen. Laurent KOLODZIEJ. Die overdrachtsceremonie vond plaats in Straatsburg, waar ook het hoofdkwartier van Eurocorps is gevestigd.

Het Eurocorps is een autonoom multinational legerkorps dat is samengesteld uit Belgische, Duitse, Franse, Luxemburgse en Spaanse beroepsmilitairen. Het korps is opgenomen in de bevelstructuur van de NAVO en heeft een gemiddelde getalsterkte van ongeveer zestigduizend militairen.

Luitenantgeneraal Peter DEVOGELAERE voerde in het verleden onder meer het bevel over de paracommando's van Diest (1 Para), Tielen (3 Para) en nadien ook over de Light Brigade, de voorloper van het huidige Special Operations Regiment (SORegt) waar de paracommando's deel van uitmaken.

Luitenantgeneraal DEVOGELAERE was als paracommando-officier onder meer betrokken bij Operatie Blue Beam in Zaïre. Ook nam hij deel aan de BELUFIL-missie in Libanon en operaties in Afghanistan

en de Democratische Republiek Congo. Einde 2016 nam hij het bevel over van de Europese Trainingsmissie (EUTM) in Mali. Eerder dit jaar werd hij door minister van Defensie Ludivine Dedonder bevorderd naar de rang van driesterren generaal, een van de voorwaarden om het Eurocorps te leiden.

Eurocorps heeft momenteel trainingsmissies in Mali en in de Centraal-Afrikaanse Republiek. De voorbereiding voor de NATO Joint Task Force HQ in 2024 is volop aan de gang.

6.3.5. 13 September Herdenking Operatie 'NOAH' 1944.

Para's herdenken Operatie NOAH, waarbij de Belgische SAS als eerste geallieerden voet op Belgische bodem zette

De Special Forces Gp van het Special Operations Regiment (SORegt) een uitzonderlijke sprong oefening uit boven Willerzie, een dorpje in het zuiden van de provincie Namen, nabij de Franse grens. Het was van de Tweede Wereldoorlog geleden dat deze dropzone nog werd gebruikt. De C130-sprong die vandaag boven Willerzie plaatsvond, stond eigenlijk al vorig jaar gepland maar werd toen uitgesteld omwille van Covid-19.

De herdenkingsprong vond plaats naar aanleiding van SAS-operatie NOAH die

in augustus 1944 in die omgeving plaatsvond. In de nacht van 31 augustus op 1 september sprongen in de regio van Willerzie drie SAS-squads van in totaal 16 manschappen, aangevoerd door Lt. DEBÉFVE. Enkele dagen later vonden hier nog twee sprongen plaats (Team LIMBOSCH op 5 sept, en Team VAN UFFELEN op 6 sept).

Op dat ogenblik was Operatie NOAH al een tweetal weken actief. Onder de eerste SAS die er (in de nacht van 15 op 16 augustus '44) werden gearachuteerd bevond zich onder meer Luitenant Paul

RENKIN. Hun dropzone bevond zich ietwat zuidelijker, net op Frans grondgebied. Van daaruit moesten de Belgische SAS inlichtingen verzamelen voor de oprukkende geallieerden. Nadat zijn troepen (zoals voorzien) aan de Franse zijde van de grens waren geland, stootte RENKIN met zijn acht koppig team door naar het noorden om er contact te maken met de weerstand om hun verdere inlichtingenoperatie uit te voeren. **Deze negen manschappen zijn daarmee de eerste geallieerden in uniform die voet zetten op Belgisch grondgebied.** Lange tijd werd die actie echter ten onrechte toegeschreven aan Britse pantsers die op 2 september '44 België bereikten ter hoogte van Hertain, ten westen van Doornik. De Britse actie werd in 1950 zelfs herdacht in een reeks postzegels. De Belgische actie, die twee weken eerder plaatsvond, verdween min of meer in de vergetelheid, althans bij het grote publiek.

6.3.6. Bevelsovergave bij het S.O.R.

Op donderdag 30 september 2021 kreeg het Special Operations Regiment (SOR) een nieuwe bevelhebber. Kolonel SBH Frédéric LINOTTE Ir. Heeft op die dag het bevel overnemen van Kolonel SBH Tom BILO. Die laatste stond sinds 3 september 2019 aan het hoofd van het eliteregiment. De SOR bestaat uit 6 eenheden die geassocieerd zijn in zeer gerichte operaties, buitenlandse en niet conventionele oorlogsvoering. Dit is onlangs nog gebleken tijdens de evacuatiemissies in Afghanistan in het kader van de operatie Red Kite. Kol. LINOTTE na zijn vorming aan de KMS, startte zijn carrière in het 2de Bn Commando. Daar diende hij achtereenvolgens in de 16e en 12e Compagnie. Hij wordt nadien onder andere Officier Operaties en Training van de Lichte Brigade en tussen 2015/2018 voert hij het bevel over zijn eerste eenheid: 2 Cdo.

Kol SBH Tom Bilo voor de laatste maal voor zijn troepen

Kol SBH Tom Bilo ontvangt GenMaj Gerard

In plaats stelling van Kol SBH Frédéric Linotte ir

6.3.7 Bevelsovergave bij het Medisch Component.

Eind 1993 ving hij de schoolcompagnie aan en met zijn paracommando-brevetten op zak, muteerde hij in de zomer van 1994 naar de 16e Medische Compagnie Para-Commando, waarmee hij onder andere opdrachten uitvoerde in Kosovo in 1999.

Ook het Medisch Component kreeg een nieuwe bevelhebber.

Afgelopen vrijdag 24 september heeft Brigadegeneraal Marc ONGENA het bevel over de Medische Component overgenomen van Geneesheer generaal-majoor Pierre NEIRINCKX. Dat gebeurde tijdens een militaire plechtigheid op in de kazerne van Peutie.

Onder muzikale begeleiding van de Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen werd Brigade Generaal Marc ONGENA er in plaats gesteld als zesde Commandant van de Medische Component. Hij is daarmee de eerste oudstudent van de Koninklijke Militaire School (KMS) die deze functie bekleedt.

Brigadegeneraal Marc ONGENA werd in 1968 in Soest geboren en groeide op tussen de Belgische Strijdkrachten in Duitsland (BSD). Na zijn officiersvorming aan de KMS vervoegde hij de 4e Medische Compagnie in Duitsland.

6.3.8. Bevelsovergave bij het Training centrum Commando.

Para-Commando's. Het bestaat uit twee vlak bij elkaar gelegen kazernes; 'Wartet' en 'Generaal Roman'. In Wartet vindt het leeuwendeel van de opleiding tot para-commando plaats. De rekruten die daarin slagen verhuizen nadien naar Kwartier Generaal Roman, dat instaat voor de vorming in specifieke Commandotechnieken waaronder amfibie, rotsklimmen en survivaltechnieken.

Luitenant-kolonel SBH Peter GYSEL werd op vrijdag 15 oktober aangesteld als nieuwe bevelhebber van het Trainingscentrum voor Commando's (TrgC Cdo) van Marche-les-Dames. Hij nam die dag het bevel over van Luitenant-kolonel SBH Stefan LINDELAUF, die sinds 22 maart 2019 het commando over het opleidingscentrum voert.

Peter GYSEL startte zijn militaire carrière begin jaren '90 aan de Koninklijke Militaire School (KMS) te Brussel. Na zijn vorming tot officier stroomde hij in 1997 door naar de Para-Commando's waar hij werd ingedeeld bij het 1ste Bataljon Parachutisten (1 Para) en onder andere bevelhebber was van de 21ste Compagnie.

Het Trainingscentrum voor Commando's te Marche-les-Dames (MLD) is een van de twee opleidingscentra van de

Luitenant-kolonel SBH Peter GYSEL wordt door Kol SBH Frederic Linotte ir aan de troepen voorgesteld als hun nieuwe CO

6.3.9. Bevelsovergave bij de Special Forces Group.

Op 17 november geeft LtCol BEM Raphaël BECHET, die er sinds 12 juli 2019 aan het hoofd staat van de eenheid Special Forces Group, zijn bevel over aan Majoor SBH Christophe (Chris) COMHAIR.

Dit alles gebeurde in het Kwartier Cdt de Hemptinne in Heverlee, de thuisbasis van de Special Forces Group.

Chris COMHAIR verwoegde defensie eind jaren '90. Na zijn officiersvorming doorliep hij de Schoolcompagnie in 2005 om vervolgens toe te treden tot 3 Para. Na vijf jaar gediend te hebben in een paracommando-bataljon met onder meer uitzendingen naar Libanon en Afghanistan (OMLT), doorliep hij in 2010 met succes de Q-Course tot operator bij de Special Forces. Vervolgens diende hij in een operationeel SF-detachement en werd onder meer ingezet in een Close Protection

Team aan de Belgische ambassade in Kabul, Operatie Valiant Phoenix (Irak) en recent nog tijdens de NEO Operatie Red Kite.

Chris was ook Officier Operaties en Training van de eenheid en is houder van diverse militaire onderscheidingen. Zo ontving hij in april 2013 de Medaille van Militaire Verdienste. Twee jaar later werd hij benoemd tot Ridder in de Kroonorde en vorig jaar nog werd hij benoemd tot Ridder in de Leopoldsorde.

Hartelijk weerzien met oud reservist, die zijn toekomst bij de SFGp heeft gevonden AdjMaj Karim Mousny

Vader en zoon Claes

Mijn herkend Kol SBH Leslie Thoelen, Kol SBH Bob Defrane, Majoor Kurt Vandenplas, Chris Vandeput en Korpskpl TrgC Para

Aantreden van de troepen

1SgtChef Stefaan Van Winnedael

LtCol BEM Raphaël BECHET verwelkomt Kol SBH Frederic Linotte co SOR

LtCol BEM Raphaël BECHET verwelkomt de Chief of Defence Admiraal Michel Hofman

Inplaatsstelling van de Standard van de SFGp

LtCol BEM Raphaël BECHET verwelkomt de Minister van Defensie Mevrouw Ludivine Dedonder.

Afscheid speech van LtCol BEM Raphaël BECHET

LtCol BEM Raphaël neemt afscheid van zijn SFGp.

Aanstelling van Majoor SBH Chris Comhair als co van de SFGp

Als nieuwe co defileert Maj SBH Chris Comhair met zijn Staf: Majoor Stijn Mergey en KorpsKorporaal Eddy Klis en manschappen

6.4. Eens Para altijd Para.

Halle-Zoersel.

Uit de Gazet van Antwerpen

Al sinds 1982 komen de veteranen van het derde bataljon paracommando's, 16de detachement, die in 1959 en 1960 in Congo dienden, samen in Halle-Zoersel. De intussen 81-jarigen haalden donderdag herinneringen op aan hun tijd in Kindu en Kasongo. "Eens paracommando, altijd paracommando", zegt Leo Van Dyck uit Halle.

"Tien maanden samen op missie in Congo schept een band voor het leven", zegt Leo Van Dyck, een van de drijvende krachten. "We waren miliciens die voor de para-opleiding hadden gekozen", legt Van Dyck uit.

Het derde bataljon para's, 16de detachement, 2de compagnie De Leeuwen van peloton C vervulde onder kolonel Hubert de Maere in die woelige periode rond de onafhankelijkheidsverklaring in Congo de meest uiteenlopende opdrachten. Het bataljon werd vooral beroemd omdat het de lijkkasten van Joseph Lippens en Henri De Bruyne moest opgraven, militairen die tijdens de slavenoorlog in Congo waren gesneuveld.

Donderdag haalden de twintig overblijvende para's hun rode en groene mutsen nog eens boven voor een etentje in het KLJ-lokaal. De meesten hadden hun echtgenote bij en er waren ook enkele weduwes aanwezig. "We verloren het voorbije jaar drie kameraden", zegt Leo. "Emile Lams uit Deurne, Jules Van Laer uit Hoboken en onze kolonel Hubert de Maere. De uitnodiging voor deze reünie die we naar Jules verstuurd werden teruggestuurd door het home met 'overleden' op de omslag geschreven."

Het peloton kreeg bezoek van burgemeester Liesbeth Verstreken (N-VA) en Danny Van de Velde (N-VA), overlevenden van het slagveld van de Zoerselse lokale politiek van de voorbije week. Leo betreurt dat de reünie in 2020 niet kon doorgaan. "Want dan vierden we ons jubileum van zestig jaar afzwaaien."

Filip Thiebaut (81) uit Zaventem had zwart-wit-filmpjes van Congo meegebracht. "Wij waren jong en hadden nog nooit een blote borst gezien. In Congo liepen de vrouwen halfnaakt rond. Het is het mooiste land qua natuur ter wereld. Adam en Eva zijn in Usumbura geboren. Ik beklag de jeugd nu de legerdienst is afgeschaft. Die jongens ontberen veel. Die kameraadschap onder miliciens en zeker onder para's vind je nergens."

Eerste rij van links naar rechts: Henri Baetens, Marcel Fabre, Georges Bosmans, Felix VanKerkhoven, Camille Reynaert.

Tweede rij: Jos Vervloet, Georges Loos, François Haelewaeters, Frans Belincks, Filip Thibaut, Richard Van denBulcke, Henri Guilliams, Theo Bernaerts, Chris Vandeput en Leo Vandijck.

Derde rij: Willy Croubels, André Willems, Belmans, Eli Croubels, Hubert Heymans

6.5. De waardigheid van de para-commando's moet verdedigd worden.

In februari 2020 deed het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika (KMMA), het vroegere Kongo Museum, een verdere stap in zijn buitensporige visie van dekolonisatie door de zestien standbeelden van de grote rotonde van het museum te maskeren. Een van die standbeelden vertegenwoordigt "België die de veiligheid in Kongo brengt"; aan dit standbeeld, zoals aan de 15 andere, hangt nu een half-doorschijnend gewaad waarop een postkoloniaal beeld is bedrukt en geacht de bezoeker te wijzen op de koloniale symboliek van het standbeeld.

In het geval dat ons aanbelangt, vertegenwoordigt het erop geplaatst beeld een gewapende militairen wordt met de expliciete tekst: "Een Belgische para-commando in Stanleystad in 1964 tijdens de verplettering van de Simba rebellen. De formele onafhankelijkheid van Kongo is ver weg van het uitluiden van de buitenlandse tussenkomsten. "Tegenover deze bijzondere tendentieuze zin die zwaar de eer aantast, niet alleen van de para-commando's van "Rode Draak" maar van alle para-commando's en door hen het geheel van onze krijgsmacht, hebben de zeven ondergetekende verenigingen zich verenigd om deze belediging uit te wissen.

Op 15 juli 2020 werd een brief gestuurd naar de directie van het KMMA om hen te vragen die betwisbare tekst te verwijderen; de pers gaf een grote weerklank aan onze brief maar er volgde geen enkele reactie op.

Op 12 september 2020 hebben wij het KMMA aangemaand om dit binnen de 30 dagen uit te voeren. Wat het geweigerd heeft.

Tegenover een zo onverzettelijk standpunt hadden wij geen ander middel meer dan het te dagvaarden om genoegdoening te verwerven, wat gedaan werd op 24 december 2020.

De pleidooien zullen plaats vinden de volgende maand december.

De gemaakte kosten in de procedure en voor het samenstellen van het dossier zijn zeer hoog en lopen op tot meerdere duizenden euro's.

We hebben een echte en dringende nood aan financiële hulp om opgewassen te zijn tegen deze toestand; daarom doen we een dringend beroep op uw vrijgevigheid: uw aandeel is voor ons onmisbaar.

Als u eveneens uw verontwaardiging wenst uit te drukken en deelnemen aan het eerherstel van het Belgisch Leger en zijn leden, dank om nu een gift te doen op rekening **BE06 2100 8901 3922 van ZWAARDEN met de vermelding «Onze waardigheid»**. Uw gebaar telt en bewijst dat spirit geen ijdel woord is, waarvoor dank!

Gelieve bijgaande verspreiden op uw sociale netwerken.

- Amicale Nationale Para-Commando Vriendenkring, vzw BdgGeneraal or Pascal Laureys Voorzitter.
- Belgische Vereniging van Veteranen en Compagnons v/d Ommegang, vzw Kolonel o.r. Léon De Wulf, Voorzitter
- Kring van de Militaire Technische Samenwerking, vzw Ere-Kolonel Jean-Pierre Urbain, Voorzitter
- Koninklijke Kring Officieren Para-commando's, vzw Res.Kol Baron Werner de Jamblinne de Meux, Voorzitter
- Koninklijke Kring der Officieren van de Afrikaanse Veldtochten, GenMajoor o.r. Claude Paelinck, Président
- Koninklijk Verbond der Ridders met Zwaarden, vzw Ere-Luitenant Kolonel Michel Neyt, Voorzitter
- Koninklijke Unie van Koloniale Verboderingen, Meneer Philippe Jacquij, Voorzitter

Pakenhof
praat- en eetcafé

Voor Uw afhaal Menu
Pakenstraat, 61

www.pakenhof.be tel :016 40 75 36

Alle dagen open vanaf 10.00 uur

Keuken open tot 22.00 uur

Dinsdag gesloten

Uit sympathie M.N.

6.6. OPERATIE "Blue Beam"

30 jaar geleden op maandag 23 september 1991 lopen in Brussel de eerste verontrustende telexen binnen. Een deel van het Zaïrees leger slaat aan het muiten. Dat geeft aanleiding tot massale plunderingen. Naarmate de avond vordert, wordt de toon van deze berichten dramatischer. In de nacht van maandag 23 september op dinsdag 24 september 1991, besluit de regering Belgische Para-Commando's te sturen, om er in samenwerking met de Fransen de vrijwillige, maar aanbevolen evacuatie van de buitenlanders te beschermen. Het kernkabinet vermeldt uitdrukkelijk dat het om een louter humanitaire actie gaat, waarbij "elke inmenging in de binnenlandse aangelegenheden uitgesloten is". SABENA stuurt een lege DC-10 voorop naar Brazzaville. Een tweede DC-10 en een Boeing 747 worden klaar gehouden om Belgische militairen over te vliegen.

Voor heel wat Para-Commando's kwam de oproep om zich bij hun eenheid te voegen vrij onverwacht. Velen onder hen hadden de week voordien immers deelgenomen aan de NATO-oefening "Certain Shield" in Duitsland. Na een welverdiend verlengd weekend werden ze plots naar de kazerne geroepen. Bij hun aankomst kregen ze een korte briefing over de situatie in Zaïre. Daarna konden ze hun volledige uitrusting ophalen, en vóór het nieuws van de plunderingen echt door de media werd verspreid, stonden onze Para-Commando's klaar om te vertrekken. Start van de operatie die als codenaam "Blue Beam" meekrijgt. De eersten om te vertrekken zijn de volgende:

1. 11, 13 en 21 Cie - 1 Para, Diest
2. 15 Cie - 3 Para, Tielen
3. Een peloton v/h Escadron Recce, Stockem
4. De Staf v/h Regiment, Everberg
5. De commandoposten van 1 en 3 Para, (Diest en Tielen)
6. Hun respectievelijke pelotons Mortieren, (Diest en Tielen)
7. Het volledige peloton Training, (Schaffen)
8. Een deel van het peloton RavAir, (Schaffen)

Dat onze Para-Commando's zeer snel kunnen ingezet worden, weten we al langer. Deze keer waren ze uiterst snel. De eerste toestellen stegen op 24 1530 september 1991, amper twaalf uur na de regeringsbeslissing. Toen onze Para-Commando's om middernacht in Brazzaville landden, wist eigenlijk niemand wat er hen in Kinshasa te wachten zou staan. Dat er in het buurland Congo-Brazzaville geland werd en niet meteen in Kinshasa, was daar één van de gevolgen van. Brazzaville zou door zijn ligging echter een uiterst belangrijke rol gaan spelen in deze operatie. Brazzaville, hoofdstad van Congo-Brazzaville, wordt door de 500 meter brede Zaïre stroom, gescheiden van Kinshasa, hoofdstad van Zaïre. Vanuit Brazzaville kon men de toestand in Kinshasa, en meer bepaald op het vliegveld van N'Djili inschatten. De luchthaven van N'Djili moest het bruggenhoofd worden in Zaïre. Van daaruit zou Kolonel Stafbrevethouder André De Smet, Commandant van het Regiment Para-Commando, de evacuatieoperatie leiden. Op het ogenblik dat de Belgen in Brazzaville landden, was echter nog niet duidelijk of de Franse troepen die vanuit Ndjamen, (Tsjaad), en Bangui, (Centraal-Afrikaanse Republiek) kwamen, meester waren van de situatie op het vliegveld van N'Djili. Bovendien was er nogal wat wantrouwen over de vlieg technische installaties van het vliegveld van N'Djili om een probleemloze landing bij nacht te waarborgen.

Toen de eerste para's woensdagmorgen toch vanuit Brazzaville naar N'Djili vlogen, was het vliegveld in Franse handen, zodat het Ops Center, (Centrum van waaruit de operaties geleid werden), nagenoeg onmiddellijk kon worden ingericht. De situatie op het vliegveld was chaotisch. De infrastructuur was volledig vernietigd, bureaus, keukens en wachtzalen waren gesloopt, als wat niet te zwaar of te heet was, was verdwenen. Er restte enkel nog een onbeschrijflijke wanorde, een laag papier en afval die tot aan de knieën reikte. Het Ops Center werd voornamelijk bemand door Kolonel Vlieger Jo Huybens, Comd van de 15 Wing en Kolonel SBH André De Smet, Comd van het Regiment. De foto hiernaast geeft duidelijk weer in welke omstandigheden beide Officieren dienden te werken. Nochtans zullen de Comd van de luchtoperaties en de Comd van de landoperaties weeral eens voortreffelijk werk leveren.

Kolonel Stafbrevethouder De Smet stond voor een tweeledige opdracht: Primo: de samenwerking met de Franse militairen organiseren en secundo: de aanwezige eenheden leiden om efficiënt op te treden daar waar het nodig zou blijken. De Kolonel lichtte de plaatselijke autoriteiten in over de bedoelingen en de plannen van de Belgische militairen en verkreeg de nodige toestemmingen om de evacuatie daadwerkelijk te starten. De samenwerking met de Franse militairen stelde weinig problemen, (anders dan in Kolwezi '78!!). De Franse troepen die ingezet werden waren onder andere de 5 Compagnie van het 21 R.I. Ma, (21ème Régiment d'Infanterie de la Marine), onder het commando van Colonel Alain Pelegrini. Deze eenheid ligt normaal gekazerneerd te Fréjus aan de Côte d'Azur, maar zat al sinds 1990 in Tjaad. Er was ook een

Compagnie van het 2 REP, (moeten ze nog voorgesteld worden), en nog een andere Compagnie, maar ik heb niet kunnen achterhalen tot welke eenheid deze Compagnie behoorde. En zo kwam de 15 Cie van 3 Para onder het bevel van de Fransen te staan. De eenheid kreeg de opdracht samen met hen in Kinshasa te patrouilleren en er de Franse ambassade te helpen bewaken. De twee pelotons mortieren werden bij de Belgische Ambassade opgesteld. Daar hield het ambassadepersoneel zich al bezig met het verzamelen van de mensen die naar België wensten terug te keren.

Op donderdag kwamen meer Belgische Para-Commando's aan in de Zairese hoofdstad. De 17 Cie en het Pon Diensten van de Staf- en Dienstencompagnie van 3 Para. Andere eenheden waren echter minder fortuinlijk. De 22 Cie en de rest van het Comdo 3 Para en het Escadron Recce werden in Brazzaville opgehouden omdat ze geen toestemming kregen om Zaïre binnen te komen. LtKol o.r. Philippe Lattaque maakt de volgende opmerking, (hij was toen Comd van de Cie ATK): De Cie ATK komt toe in N'Djili van bij het begin van de operatie. Een peloton van de Cie, compleet met wapens en munitie is permanent aanwezig geweest in Kinshasa, eerst in de nabijheid van het strand, daar CAMAC. Dagelijks waren er patrouilles in Kinshasa, en contacten met de Europeanen. In deze periode werd de helft van de stock van de munitie van de Cie overgebracht naar Kinshasa. De Cie ATK werd naar Matadi en Boma gestuurd met twee C-130's voor een evacuatieopdracht, vervolgens zijn zij langs de weg terug naar Kinshasa gekeerd, (De kolonne bestond uit militaire en burgervoertuigen), met de Europeanen die wensten geëvacueerd te worden. Een peloton werd per C-130 naar Muanda gestuurd voor een beveiligingsopdracht. Bij het einde van de operatie heet de Cie het strand beveiligd voor de overtocht naar Brazzaville. Op 30 september 1991 waren er 1056 Para-Commando's in het operatiegebied, Brazzaville inbegrepen.

Ondertussen waren een aantal blanken al op eigen initiatief het land ontvlucht via onder andere Harare, (Zimbabwe), en Johannesburg, (Zuid-Afrika). In Kinshasa verzamelden de kandidaat-vluchtelingen uit de hoofdstad en omstreken op de afgesproken plaatsen. In één enkel geval moesten burgers door de militairen thuis worden afgehaald. Dat gebeurde op aanwijzing van andere burgers die via een draagbaar communicatiesysteem in voortdurend contact met elkaar bleven. Het ambassadepersoneel hield zich bezig met de administratieve formaliteiten. Donderdagnamiddag, één dag na de aankomst van de Para's, kon een eerste konvooi van ongeveer 1500 Belgen onder militaire bewaking de Zairestroom oversteken. In Brazzaville werden ze opgehaald door een burgervliegtuig. De luchthaven van Brazzaville kon de vloed vluchtelingen moeilijk verwerken en de wachttijden liepen dus op. Er werd beslist om naar andere transitluchthavens uit te kijken. Alle evacuaties uit Lubumbashi en omstreken zouden op die manier via Lusaka, (Zambië), verlopen. Ook uit andere steden liepen ondertussen meldingen van plunderingen en oproepen voor evacuatie binnen. Dergelijke oproepen kwamen er o.a. uit Kolwezi, Likasi en Kananga.

De taak van de 15 Wing bestaat erin om de Para's te vervoeren naar het binnenland van Zaïre naar alle mogelijke plaatsen waar inzet van troepen noodzakelijk werd geoordeeld, ter bescherming en ontzetting van bedreigde personen. Bovendien moest rekening worden gehouden met de mogelijkheid van stormlandingen of droppings. De 15 Wing moet ook instaan voor het evacueren van alle niet-Zairese vluchtelingen die erom verzochten, en tenslotte de he ontplooiing naar België. Volgende middelen, in samenwerking met SABENA, de USA en Portugal, werden ingezet:

- 11 C-130's, (tien Belgische en een geleend door Portugal)
- 2 Boeing 727
- 7 C-141 van de US Air Force
- 1 B-747 van SABENA
- 3 DC-10 van SABENA

Een zeer positieve vaststelling was de solidariteit van de USA en Portugal. De eersten zetten zonder aarzelen een belangrijk potentieel in, dat toeliet in een minimum van tijd al het materiaal ter plaatse te brengen. De Portugezen werden in Zaïre volledig geïntegreerd in de operatie en voerden 150 vliegtuigen uit in de periode van 27 september tot 26 oktober. Het Portugese toestel kreeg symbolisch het identificatienummer CH-14 mee, waarmee het geïntegreerd werd in de 15 Wing, (Immatriculatie van de C-130's gaat van CH-01 tot en met CH-12).

Kolonel De Smet moet nu de moeilijke beslissing nemen, welke troepen hij gaat inzetten in het binnenland. Vooral Kolwezi en Kananga ligt gevoelig. Snelle en degelijke beslissingen worden door de Comandant van het Regiment genomen, en zo vertrekt de 11 Cie van 1 Para al op woensdag naar Kolwezi waar de situatie volgens de berichten vrij ernstig leek. Op donderdag 26 september beschermden ze de evacuatie van een groep van 207 mensen, hoofdzakelijk bestaande uit vrouwen en kinderen. 's Vrijdags kwamen er daar nog eens 179 bij. Hoewel het plunderen was opgehouden, bleef de situatie in Kolwezi echter vrij gespannen. De beroepsmilitairen in de Cie zien de luchthaven en stad terug waar ze 13 jaar eerder al intervierden met de Ops "Red Bean". De 17 Cie van 3 Para vertrok bijna onmiddellijk na haar aankomst op donderdag 26 september naar Kananga. De plundersaars hadden in deze stad enkel de winkelstraat leeggeroofd, maar

daarna was de rust teruggekeerd. Een C-130 kon er zelfs ongestoord landen en 85 mensen evacueren nog voor de 17 Cie ter plaatse was. De eenheid beperkte zich dan ook tot het rustig controleren van de situatie en van de evacuatie. Op zondag 29 september voegde deze Cie zich dan bij de 11de in Kolwezi.

De 13 en 21 Cie vertrokken op donderdag 26 september naar Lubumbashi, in de provincie Shaba. Vanuit Lubumbashi werd ingestaan voor de evacuatie van de mensen uit Likasi, (zo een 120 km ten noord-westen van Lubumbashi), en ook vanuit Kipushi, (op de grens met Zambië). Veiligheidshalve werd er een stormlanding uitgevoerd op het vliegveld van Lubumbashi. De twee Cie's die onder leiding van Majoor Kesteloot werden opgesplitst in vier uitgebreide Pons, telkens gesteund door elementen van het Escadron Recce. Een peloton en twee Recce-voertuigen met Kapitein Vanderborght aan het hoofd vertrok onmiddellijk naar Likasi, aangezien de toestand daar het ergst was. De winkelstraat, de fabrieken en enkele huizen van burgers waren er volledig geplunderd en zelfs verwoest. Hier waren de buitenlanders samengekomen in het Lyceum van Likasi. Op hun aanwijzingen trok het peloton verder naar Fungurume. Daar ontzetten ze een aantal mensen uit hun woningen. "De vreugdetaferelen die er zich afspeelden, zullen we nooit vergeten", vertelden de militairen die aan de actie hadden deelgenomen. Ook deze mensen werden samengebracht in het Lyceum van Likasi.

Ondertussen had zich een ander peloton op weg begeven naar Kipushi. Een derde Pon bleef op het vliegveld achter om het te beveiligen. In Kipushi was alles rustig. Er hadden ook geen plunderingen plaats gevonden. Toch verkozen sommigen uit veiligheidsoverwegingen de stad te verlaten.

Majoor Kesteloot had zijn hoofdkwartier inmiddels in de Belgische school van Lubumbashi ingericht. Daar verbleef een vierde Pon om er de bewaking te verzorgen. De Majoor nam er contact met de autoriteiten om hen in te lichten over de plannen, en om de communicatie vlot te laten verlopen werden er twee liaisonofficieren uitgewisseld. Nadien sprak hij er met de vertegenwoordigers van de verschillende gemeenschappen, zoals de Italianen, de Grieken en ook de Belgen. 's Zaterdags, (28/9), werden zo'n 150 mensen vanuit Likasi naar het vliegveld van Lubumbashi gebracht. Ook een dertigtal buitenlanders uit Kipushi en zo'n 150 Griekse vrouwen en kinderen werden er door Belgische C-130's naar Lusaka, (Zambië), gebracht waar ze konden overstappen in DC-10 toestellen van SABENA.

De volgende dag vertrokken nog eens een driehonderdtal mensen afkomstig uit Lubumbashi zelf. De opvang op het vliegveld gebeurde op een warme, vriendelijke manier. Dit werd erg geapprecieerd door de vele vluchtelingen, die vaak nog getraumatiseerd waren door de gebeurtenissen van de vorige dagen. Majoor Kesteloot kon terecht tevreden zijn over zijn troepen, en daarmee was er een voorlopig einde gekomen aan de evacuaties uit de streek. Velen voelden zich opnieuw veilig door de aanwezigheid van onze paracommando's en stelden hun vertrek dan ook uit om eventueel samen met de laatste militairen te vertrekken.

MATADI: Op zaterdag 28 september vertrok een sectie van het 3 Bataljon Para vergezeld van door twee Recce-jeeps, in een C-130 naar Matadi. Via een radioamateur die in contact stond met Brussel, was het hoofdkwartier in Kinshasa op de hoogte van de toestand in Matadi. De situatie was er relatief kalm, maar de vooruitzichten waren toch van dien aard dat zowat alle buitenlanders geëvacueerd wensten te worden. Ook hier werd veiligheidshalve een stormlanding uitgevoerd. De toestand was er inderdaad rustig. Het contact met de mensen die er stonden te wachten, was meer dan hartelijk. Er werden 60 personen geëvacueerd waaronder Belgen, Portugezen, Zwitsers, Fransen, Nederlanders, Canadezen en Amerikanen. De sectie bracht er die nacht door onder de blote hemel en keerde de volgende dag met nog eens vier burgers terug naar Kinshasa. Ook in andere steden landden Belgische C-130's om er burgers te evacueren. Uit Mbandaka werden er op zaterdag 66 burgers geëvacueerd. 's Zondags slaagde een Pon van de 22 Cie erin 51 burgers en een zwaargewetste mee te nemen uit Isiro en hen naar Kigali, (Rwanda), te brengen. Na veel heen- en weergepraat kreeg Commandant Druez van het Trg C Para uit Schaffen, die de leiding over de missie had, uiteindelijk de toestemming om hen te evacueren.

De rol van de 25 Despatchers van het Trg C Para uit Schaffen is zeker niet onbelangrijk! Hun eigenlijke functie is het droppen van het personeel van het Regiment. Ze vervullen in Zaïre een andere functie. Ze nemen de beveiliging van de vliegtuigen op onbekende vliegvelden op zich. Door hun kennis van de C-130 toestellen zijn zij ook de geknipte mensen om iedere missie te begeleiden waarbij mensen geëvacueerd worden. Zij vangen de mensen op en voorzien hen van eten en drinken aan boord van de vliegtuigen. Ook de logistiekers en zeker deze van de sectie Rav Air uit Schaffen mogen niet uit het oog verloren worden. Hun werk is nochtans van levensbelang. Zij staan in voor de bedeling van voedsel en water, maar ook van benzine, munitie en diens meer.

De komst van de Belgische en Franse Para's heeft er in ieder geval voor gezorgd dat er een einde is gekomen aan de plunderingen. Ze dwingen door hun uitrusting en hun verregaande training eerbied af, zowel bij de plaatselijke bevolking als bij de Zaïrese militairen. De Para's werden vaak op gejuich onthaald, ook door de Zaïrese bevolking. Langs de straten wuifden de Zaïresen opgewekt naar de voertuigen en onze militairen kwamen eigenlijk handen te kort om hun verwelkoming te beantwoorden. De aanwezigheid van Belgische

militairen is voor hen een zekerheid dat de rust er voorlopig bewaard wordt. Toch moet er met diplomatie opgetreden worden. Kleine incidenten zouden immers als een provocatie kunnen worden opgevat. Kolonel Stafbrevethouder André De Smet heeft dit alles vakkundig kunnen omzeilen. En de Belgen waren uiterst tevreden met de aanwezigheid van onze militairen. Zij verwachtten dat de Belgische regering de troepen ter plaatse liet tot de rust er volledig teruggekeerd was. Dit artikel schetst de toestand in Zaïre tot 2 oktober. Er zouden echter heel wat nieuwe ontwikkelingen komen die een ander licht op de toestand aldaar heeft geworpen. Hieronder een chronologisch overzicht van de toestand na 2 oktober 1991:

2 oktober 1991:

Er komt een einde aan de evacuatie operatie, uitgezonderd in de omgeving van Lubumbashi

4 oktober 1991:

De Belgische regering besluit om, in overleg met de Franse autoriteiten, een contingent van 150 militairen terug te trekken. Zij besluit eveneens om een nieuwe opdracht te geven aan de Belgische troepen ter plaatse. Deze nieuwe opdracht luidt:

- Een zekere afschrikking verkrijgen door een passieve aanwezigheid;
- Klaarstaan om de bewaking van vitale punten te verzekeren, evenals de bescherming van humanitaire hulpverlening.

12 oktober 1991:

Een tweede terugtrekking wordt bevolen. Een Compagnie van 90 militairen komt aan in België op 14 en 15 oktober.

21 oktober 1991:

Nieuwe plunderingen in Lubumbashi. De buitenlanders verzamelen in de plaatselijke Belgische scholen. De evacuaties herbeginnen aan een aanhoudend tempo.

25 oktober 1991:

De Belgische regering staat erop dat, gezien de laatste gebeurtenissen, de Belgische burgers Zaïre zou verlaten Hun evacuatie zou zo vlug mogelijk moeten verlopen opdat ze nog zouden kunnen profiteren van de bescherming van de Belgische militairen in Zaïre. Verscheidene landen geven eveneens opdracht aan hun burgers om Zaïre te verlaten.

27 oktober 1991:

Om 1730Hr wordt, gezien de situatie, besloten om het aantal Belgische troepen in Afrika te versterken met 140 Commando's van het 2 Bataljon Commando uit Flawinne. Negen uur na deze beslissing, vertrekt dit detachement uit België met als opdracht de evacuaties te vergemakkelijken en op te voeren. Met het akkoord van de Gabonese autoriteiten vestigt dit detachement zich in Libreville.

30 oktober 1991:

Na de evacuatie van de laatste landgenoten die Zaïre willen verlaten, tracht het Belgisch detachement van Kolwezi zich terug naar Kinshasa en Lubumbashi. Diezelfde dag beveelt de regering de totale terugtrekking van de Para-Commando's in Afrika. De eerste stappen van deze terugtrekking worden op 2 november gezet en zullen duren tot 6 november.

Evacuaties uit Zaïre:

Een totaal van 4.366 burgers werden geëvacueerd:

- Brazzaville: 2.715 burgers uit 19 steden van Oost-Zaïre;
- Kigali: 631 burgers uit 10 steden van West-Zaïre;
- Lusaka: 1.020 burgers uit 3 steden van Zuid-Zaïre.

Red Dragon, Black Dragon, Red Bean en Blue Beam geven aan het Regiment Para-Commando en de 15 Wing de titel van "Kampioen in humanitaire operaties in Afrika", en deze titel hebben zij zeker niet gestolen! Met dank aan Kolonel Stafbrevethouder o.r. André De Smet, en aan Luitenant-kolonel o.r. Philippe Lattaque voor hun gewaardeerde medewerking op het gebied van toelichtingen en correcties, zodat het artikel geen afbreuk zou doen aan de geschiedenis van deze operatie. Ook dank aan het Dakota Documentatiecentrum van de 15 Wing, voor documentatie en foto's.

BOETIEK

7.

Sweater op bestelling

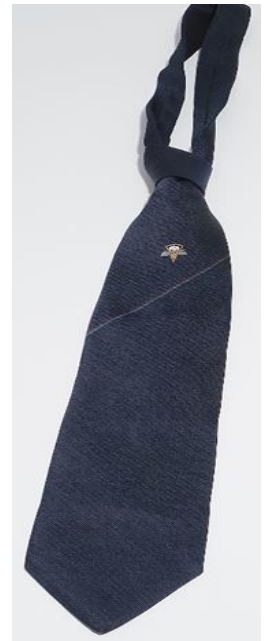

fleece op bestelling

Pull of polo op bestelling

Alle artikelen te verkrijgen in burgundy en bottle green

Das op bestelling
15 Euro

T-shirt 15 euro
Dessert kleur

T-shirt 15 euro
grijs

Wit hemd LM of KM
op bestelling

Pin 4 euro

Pin 4 euro

Pin 4 euro

Pin 4 euro

Strikje in UK op bestelling(*)

Embleem 3 Euro

Petje rood of Groen 15 euro

16 Euro

Balpen 2euro

(*) Nog één Para vlinderdas in stock aan 14Euro. Door de BREXIT: Voor iedere bestelling in de U.K. betaalt men invoerrechten (21,35Euro BTW incl.). Er wordt naar een oplossing gezocht om deze taxes te vermijden

Laatste uitgave in 2021 – Dernière édition en 2021

SAS VETERANS NEWS nr./ n° 82 4-2021 Tweetalige uitgave - édition bilingue.

Bestel ASAP en liefst voor 17 december – Eénmalige druk

Zie inhoud/ voir le contenu (60 pagina's/pages waarvan/dont 4 in kleur/en couleurs)

Prijs/prix: **5 euro(s)**

Portkosten/ Frais de port: **3.30 euro(s)** per stuk/ pièce.

Totaal per exemplaar/ Total par exemplaire = **8.30 euro(s)** per stuk/ pièce (inclusief verzendkosten/ frais de port inclus)

Hoe bestellen? Comment commander?

Stuur een mail naar/ Envoyez un email à : daemen.marc@skynet.be

Met vermelding van/ Mentionnant:

Naam en voornaam/ Nom et surnom

Adres(se) + postcode/ code postal + gemeente/ commune

Telefoonnummer/ numéro de téléphone

Aantal stuks dat u bestelt van de SAS VETERANS NEWS nr. 82 – 4/2021.

Nr./ N° 82 – 4/2021

S.A.S.

VETERANS NEWS

'De herfst van het leven ...' – 'L'automne de la vie...'

Inhoud/Contenu	Pagina/Page
Voorwoord – Préface: SAS Jaak Daemen	3
Hun laatste sprong - Leur dernier saut	4
SAS Marcel Demery – SAS François Jacobs – SAS Freddy Van der Veken – SAS André De Changy.	8
News – Informatie – Nouvelles – Annonces – Informations – Nieuws	8
1. 8 mei 1972: Kaping van SABENA B707 – SAS Freddy Van der Veken was er bij.	8
2. 8 mai 1972: Détournement du vol SABENA B707 – Le SAS Freddy Van der Veken était là.	18
2. Een schijnwerper op SAS François Jacobs	18
Un coup de projecteur sur le SAS François Jacobs	18
3. Herdenking SAS Lt. Freddy Limbosch te Peer en SAS Sgt. Jean Melsens te Oudsbergen 11 september 2021	21
Commemoration pour le SAS Lt. Freddy Limbosch à Peer et pour le SAS Sgt. Jean Melsens à Oudsbergen le 11 septembre 2021	21
a. Toespraak Kol. SBH b.d. André Wolfs – Discours du Colonel BEM e.r. André Wolfs	25
b. Toespraak Marc Daemen – Discours de Marc Daemen	27
4. Het verhaal van Operatie 'Caliban Meeuwen' – Peer door SAS Jaak Daemen	31
L'histoire de l'opération 'Caliban à Meeuwen' – Peer par le SAS Jaak Daemen	31
5. Herdenking SAS Albert Meisch: toespraak van de heer Freddy Meisch in Biez 24 oktober 2021	42
Commemoration du SAS Albert Meisch: discours de Monsieur Freddy Meisch à Biez le 24 octobre 2021	42
6. Herdenking SAS Albert Meisch: toespraak van de heer Daniel Prail Voorzitter van de vriendenkring Para-Commando Waver en voorzitter van de F.N.C. Sectie Grez-Doiceau/Nethen.	43
Commemoration du SAS Albert Meisch: discours de Monsieur Daniel Prail Président de l'Amicale Para-Commando Wavre et Président de la F.N.C. Section Grez-Doiceau/Nethen.	43
7. Herdenking SAS Albert Meisch: toespraak van de heer Paul Vandeleene, burgemeester.	47
Commemoration du SAS Albert Meisch: discours de Monsieur Paul Vandeleene, Bourgmestre	47
8. Herdenking SAS Roger De Neef in Lokeren: toespraak van Bert Otté ABSASV vzw	48
Commemoration du SAS Roger De Neef à Lokeren: discours de Bert Otté asbl ABSASV	48
9. Herdenking van SAS Roger De Neef: toespraak van de burgemeester van Lokeren Filip Antheunis	55
Commemoration du SAS Roger De Neef: discours du Bourgmestre de Lokeren Filip Antheunis	55
10. Foundation Centre Souvenir Jourdain - Museum - Padre Jourdain Robert – 4680 Oupeye	57
Foundation Centre Souvenir Jourdain - Musée - Padre Jourdain Robert – 4680 Oupeye	57
11. Agenda – Bronnen/ Sources	58

Colofon/Colophon

Redactie/Rédaction: SAS Daemen Jaak Anne Vandebosch Régis Lamotte Marc Daemen	Eindredactie/Éditrice en chef: Anne Vandebosch	Vertaling/Traduction: Régis Lamotte
--	--	---

Copyright

Auteur artikel/ de l'article: Marc Daemen

Titel artikel/ Titre de l'article: 'De herfst van het leven ...' – 'L'automne de la vie ...'

© oktober/octobre 2021

Uitgegeven in eigen beheer/Auto-édité

Contact: daemen.marc@skynet.be

All rights reserved.

De auteur aanvaardt alle aansprakelijkheid en aansprakelijkheid voor de inhoud van zijn/haar teksten. Niets uit deze uitgave mag worden vervoerd, verspreid of openbaar gemaakt of op andere wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, scannen of op andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tous les droits sont réservés.

Chaque auteur assume toute responsabilité et responsabilité du contenu de ses citations. Aucune partie de cette publication ne peut être reproduite, stockée dans un système de récupération ou être rendue publique sous quelque forme ou par quelque moyen que ce soit, électronique, mécanique, par photocopie, enregistrement ou de toute autre manière sans l'autorisation écrite préalable de l'éditeur.